

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΕΤΟΣ Στ'.

Ήκείθεν
τῆ 1/18 καὶ 15/27
ἐκάστου μηνός.

••• Ἐν ΑΕΙΨΙΑ τῆ 1/13 Μαρτίου 1887 •••

Τῆς ἐργασίας
προπληρωμένης
εἰς χρυσόν.

Φράγ. 40.
Μάρκ. 82.
Ρούβλ. 16.

ΑΡ. 141.

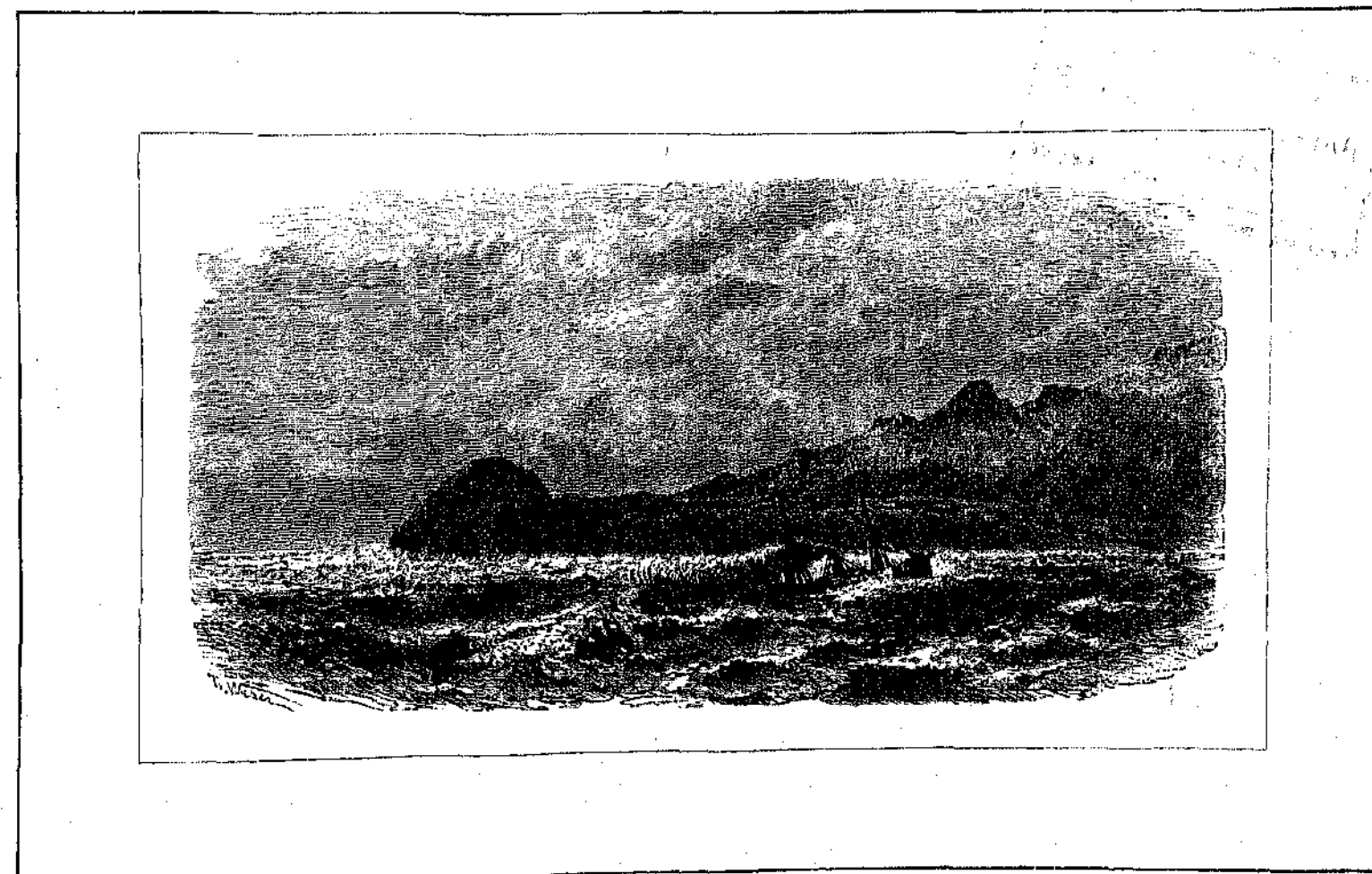
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Τὸ Τάϊραρον ἀκρωτήριον ἐν Πελοποννήσῳ. — Ἡ ἰδιὴ παραγραφὴν. Ἰατρικὴ
μαλτὴ. — Ἡ ἀλγία τοῦ σαλομοῦ ἐν τῷ Ῥήρῳ. — Ἡ εἰσόδος τῆς Στοῆς τῶν προ-
σβετῶν ἐν τῇ Ἀλάμῳ τῆς Ἰσπανίας. — Ἄλλ. Ποδῶν. Ἡ δὴμα τῆς Πίκας.
Πεσάρ. I. Δ. (Τέλος.) — Ἡ ἔσος Κρακατῶ καὶ ὁ πορτῶς τῆς Σάνης ὑπὸ Ἐδου-
δου Κοττῶ. Μισέρ. ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. — Ποίησις. Ὁ Μισοῖας. Ἐπὶ Ἀσθέρου

Γ. Δαλλὰρτα. — Τὸ ἔσμα τοῦ Ἰουρίου. Διήγημα. (Τέλος.) — Διάφορα. —
Αἰτήματα καὶ λύσεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Τὸ Τάϊραρον ἀκρωτήριον ἐν Πελοποννήσῳ. — Ἡ ἀλγία τοῦ σαλομοῦ ἐν τῷ
Ῥήρῳ. — Ἡ στοὰ τῶν προσβετῶν ἐν τῇ Ἀλάμῳ τῆς Ἰσπανίας. — Ἡ ἔσος
Κρακατῶ καὶ ἡ ἐσθῆς αὐτῆς. — Τὸ ἔσμα τῶν Ἰουρίου. — Ὁ κῆπος τοῦ γράφου
τοῦ Ὀλλανδῶν τοπογράφου ἐν Ἰαλί.

ΤΟ ΤΑΙΝΑΡΟΝ ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ο έν Βερολίνο προεδυτής της Ελλάδος Κύριος Αλέξανδρος Ρ. Παγζαβής, άποπερατώσας κατ' αυτά: την μετάφρασιν του "Φούστου", απέστειλεν ήμίν τὸ χειρόγραφον όπως δημοσιευθῆ έν τῷ "Εσπερώ".

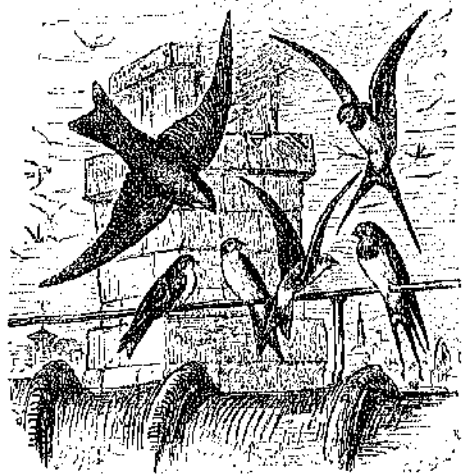
Σ τ. Δ.

ΤΟ ΤΑΙΝΑΡΟΝ ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ.

(Μετά εικόνος, έρα σελ. 321.)

Π τῆς μεσημβρινῆς άκρας τῆς Πελοποννήσου, σήμερον άποπερατώσας κατ' αυτά: την μετάφρασιν του "Φούστου", απέστειλεν ήμίν τὸ χειρόγραφον όπως δημοσιευθῆ έν τῷ "Εσπερώ".

Οά θλέπη την τεταραμμένη θάλασσαν, ήτις δέν θά ζητή τοῦ λοιποῦ ἀνθρωπίνου θυσίας, ως ἐξήτει αὐτά: έν τῇ ἀργαίότητι καί κατά τοὺς χρόνους, καθ' οὓς οἱ ἄνθρωποι, ήζον ἀνεπιτηγμένοι, δέν εἶγον εἰσὶν εὖρει τρόπον νά διαμῶσαι καί αὐτά τὰ στοιχεῖα.

Η ΗΘΙΚΗ ΠΑΡΑΦΡΟΣΗΝ.

Ίατρική μελέτη.

ΜΙΑ τῶν θλιβερωτέρων ἀνακαλύψεων, ἡς πρό τινος ἐποιήσατο ἡ ἱατροδικαστική ἐπιστήμη, εἶναι ἡ ἐπικληθῆσα ἡθική παραφροσὸν, ἡ διανοητική ἐκείνη νόσος, ήτις διαφέρει πᾶσων τῶν ἄλλων νόσων τοῦ εἴδους τοῦτου.

μένως ἐπῆλθεν εἰς τὸν πατέρα ἡ ὑποψία μὴ ὁ οἶός του πάσχει τὰς φρένας. Οἱ ἱατροὶ Σάκκη, ἐξέτασας ἐπισταμένως τὰ πάντα, συνόβουλευσαν τὸν πατέρα νά τοποθετήσῃ τὸν οἶόν του έν τινι φρονισαεφείῳ πρὸς Ἰαριν, διότι, εἴπαν, ἂν παραμεινῆ τῆς τοιαύτης κατάστασις, δύνανται εὐκόλως νά καταλήθῃ ἡ ὀριστικῶς εἰς τὸ φρενοκομεῖον ἢ έν τῇ εἰρητῇ.

βοθῆ καί πράγματι ἐπὶ τινας ἡμέρας ἀπέχε ἐντελῶς τῆς οἰνοποσίας, πρὸς μεγίστην τῆς οἰκογενείας του χαράν. Ἄλλ' ἡμέραν τινά ἐνοικίζει ἄμας, φεύγει κροφίως ἐκ Μαντινῶν καί έν τῷ πρώτῳ τῆς δόου οἰνοπωλείῳ παραίδεται εἰς τὴν οἰνοποσίαν μετὰ τοῦ ἀμαεήλατου.

οὔτος, κάτοικος Βαρλέττης, ἔδωκε τὴν ἀπαιτούμενην πιστοποιήσιν, μεθ' ἧ ὁ Καίσαρ παρέλαβε τὴν ἐπιστολήν, ήτις περιεῖχε 5000 φράγκων. Κατ' ἀρχάς φανερά! — Μεταβαίνει εἰτα εἰς φρενοκομεῖον, προσκαλεῖ εἰς τὸ γεῦμα ἕνα γνώριμὸν του, εἰς δν καί ἐπιδεικνύει τὰ χαρτονομίσματα, τὰ έν τῷ φακέλλῳ ὑπάρχοντα, καί ἀπὸ τῆς σιγῆς ἐκείνης ἐπιναλαμβάνει τὸν παλαιὸν ἄτακτον βίον του, περιφερέμενος ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καί ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον, τρώγων, πίνων καί σατυλῶν ἀκαίτως καί ἀπεισιδέτως τὰ χρήματα.

Κεχορισμένος, μὴ ἂν πλέον ὁ αὐτός, Προσβάλλει τὸν Ἀσέρην, ὁ Ἀμλέτος οὐκ ἔστιν ὁ προσβληθὴς. Ἄμλεται ἱεραρῆς. Οἱ προσβληθὴν ἔε: Ἡ παρεφορὰ αὐτοῦ." Σαίτη. Ἀμλέτος Ε: 3.

Ἐπράξαν καλῶς οἱ δικασταὶ ἀθωώσαντες τὸν Καίσαρα Ν.; Οἱ ἱατροὶ Ταμπούρνης λέγειν ναί, ἀλλὰ προσθέτει: "Αἱ ὑποσχέσεις, ἡε ἔδωκεν ὁ Καίσαρ, παρεκίνησαν τοὺς γονεῖς του νά τὸν παραλάβωσι πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀλλὰ δυστυχῶς αἱ παρεκτροπαὶ τοῦ δέν ἔπαυσαν· διὸ καί πάλιν ἐκαίεσθῃ ἐντὸς φρενοκομείου καί πάλιν ἀφέθῃ κατόπιν ἐλευθέρως. Καί τοῦτου ἔλαβε ἀεκαλουθῆσαι μέχρις οὗ καὶ οἱ δυστυχεῖς ἐκείνοι γονεῖς πεσοῦσαν δι' ἡ νόσος εἶναι ἄναιστος καί ἔτι ἀνάγκη εἶναι νά κλεισθῇ ὀριστικῶς εἰς τὸ φρενοκομεῖον, ἔπως καί αὐτὸς ἡυγάσῃ καί τὴν κοινωνίαν ἀπὸ τῶν παρεκτροπῶν του ἀπαλλάξῃ.

Η ΑΛΙΕΙΑ ΤΟΥ ΣΑΛΟΜΟΥ ΕΝ ΤΩ ΠΗΝΩ.

(Μετά εικόνος, έρα σελ. 325.)

Ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς άκρας τῆς Πελοποννήσου, σήμερον άποπερατώσας κατ' αυτά: την μετάφρασιν του "Φούστου", απέστειλεν ήμίν τὸ χειρόγραφον όπως δημοσιευθῆ έν τῷ "Εσπερώ".

Οτι ἐπράξα ποτε, Διαταραξάν έν ἡμίν καί φρίκν καί τιμῆν Καί ἡθῃ, παρρησίαν νῦν ἠολογῶ, Οτι παρεφροσόμενος διεπράξα, Ἀμλέτος ἦτο ὁ Ἀσέρην προσβληθὴς Πωσῶ. Διότι ὁ Ἀμλέτος, ἀφ' ἑστούς

χόμενος τὸν ποταμὸν πλέει σχεδὸν εἰς τὴν ἐπιφανείαν, ἢ παρὰ αὐτὸν προοιδαται διὰ γραμμῆς σχηματισμένης ἐν τῷ ὕδατι. Ὁ ἀλιεὺς ποιεῖ σημεῖον διὰ τοῦ πύλου του· εὐθὺς ἀποσπᾶται λέμβος ἀπὸ τῆς ἀγκυρῆς καὶ ὁ ἰχθύς συλλαμβάνεται, ἐκτὸς ἐὰν ὁ φρουρὸς ἠπατήσῃ καὶ ἐξέλθῃ ὡς τὴν ἐμφάνειαν ἰχθύος τὴν ἀνανάκλαισιν τοῦ φωτός τῆς σελήνης ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἡ ἐπιτυχία ἢ ἡ ἀποτυχία τῆς ἀλιείας ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ ζωηροτέρου ἢ ἀμυδροτέρου φωτός τῆς σελήνης.

Ἡ καταλληλοτέρα ἐποχὴ πρὸς ἀλιείαν εἶναι ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν οἱ ἰχθύς ἀναλθάντες τὸν ποταμὸν συνδύονται. Ὅτε δὲ τὸ φθινόπωρον τὰ ὕδατα καθίστανται ἀβαθέστερα, οἱ ἀλιεῖς κατασκευάζουσιν ἐπὶ τῆς ἀγκυρῆς μικρὸν παράπηγμα πρὸς διαρκεστέραν ἐκείναι διαμονήν. Ἐκείνουσι ὕδατι, θποὺ ὁ ποταμὸς σχηματίζει βῆμα ὀρθογωνικώτερον καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ τὰ ὕδατα αὐτοῦ εἶναι διαρκεστέρα. Ἐκαὶ δὲ ὀρθότουσιν ἐν τῇ ὕδατι μικρὸν λάκκον διὰ τὰ ὡὰ τοῦ σαλομοῦ. Ἐν τούτῳ ἐπὶ ῥηνοῦ αἱ ὀμβραὶ τοῦ Ὀκτωβρίου ἀφαιρῶνται ἐκ τῆς ἀλιείας κατὰ μῆκος τὸν ὀρθῶν. Δύο μικρότερα δίχτυα θύβονται εἰς τὸν ποταμὸν ἐναντίον τοῦ βῆματος, καὶ συγκοινωνοῦσι διὰ σχοινίων πρὸς τὸ παράπηγμα. Ἀρρηθὲν σαλομὸς δεδεμένος χρησιμεύει ὡς δόλωμα· εἰς τὴν ἀκρὰν τοῦ σχοινίου τούτου, ἥτις φθάει μέγχι τοῦ παραπήγματος, ὑπάγει κωδωνίσκος. Οἱ ἀλιεῖς κἀθῆναι ἐντὸς τοῦ παραπήγματος ἡσυχῶς καπνίζοντες.

Ἀνέρχεται τὸν ποταμὸν ὀθλῆς σαλομὸς, ὅστις βλέπων εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην τὸ ὕδωρ τόσον διαφανῆ καὶ τὸν λάκκον δεικνύον, προθύμως καταβῆται ἐπὶ αὐτῶν. Οἱ παρακαλοῦντες ἄρρενες σαλομοὶ σπεύδουσι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πρὸ χειρὸν φωλεάν, καὶ θλέπουσι τὸν αἰχμάλωτον σαλομόν, ὃν προσπαθοῦσι νὰ ἐκδιώξωσιν ἐκείθεν, διότι ἡ φωλεὰ δὲν ἔχει χῶρον διὰ πλείονος. Ὁρᾷ λοιπὸν ὁ ἀλεύθερος σαλομὸς κατὰ τοῦ αἰχμάλωτου, ὅστις προσεδεμένος ὢν δὲν δύναται νὰ ὑπερασπισθῇ καὶ ζητεῖ νὰ φύγῃ ἐνώπιον τοῦ ἀντιπάλου του. Ἐν τῇ κινήσει αὐτῆς ἐνταίνει τὸ σχοινίον καὶ κροῦεται ὁ ἐν τῇ παραπήγματι κωδωνίσκος. Ἐρχοῦσιν οἱ ἀλιεῖς καὶ μετ' εὐκαλῶς συλλαμβάνουσι τὸν ἀπερίσκεπον ἰχθύν, ὅστις ὑπὸ τοῦ πάθους αὐτοῦ φερόμενος ἐνέπτεται εἰς τὴν στήθεισιν αὐτῶν παγίδα. Τὴν αὐτὴν σχεδὸν μέθοδον μεταχειρίζονται καὶ οἱ θηρευταὶ πρὸς σύλληψιν τῶν ἀραιῶν ἀγρίων ἀλεκτρούων, οὓς παρασέρει ἡ ἀμοιβαία ἀντιζηλεία εἰς τὴν παγίδα τοῦ θανάτου. Μὴ πολλὰ εἰς ἡ ἀντιζηλεία καὶ τὸ πάθος τοῦ ἔρωτος δὲν φέρει καὶ τὸν λεγόμενον ἄνθρωπον εἰς τὸν βλαθρον;

Ἡ ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ

τῶν προσβεβητῶν ἐν τῇ Ἀλάμυρα τῆς Ἰσπανίας.

(Μετὰ εἰκόνας, ἑκατ. σελ. 328.)

Ἡ Ἀλάμυρα (ἐκ τοῦ ἀραβικοῦ Kelat al-ham-tali, ἥτοι ὁ ἀρούρος Πύργος) ὀνομάζεται τὸ φρούριον τῆς ἐν Ἰσπανίᾳ Γρανάδας, τὸ ὅστιον ἐν θέσει κείμενον ἐπιφανῆ καὶ γραφικῇ θέσσει αἰετὶ τὴν πόλιν. Ἡ Ἀλάμυρα, κειμένη ἐπὶ κορυφῆς βραχέως, τῆς χωρὶς ζούσης δύο ποταμῶν, ἥτις ἡ Ἑδρα τῶν Μαύρων βασιλέων καὶ σήμερον εἶτι χρησιμεύει ὡς φρούριον καὶ βασιλικὴ κατοικία. Τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο οἰκοδόμημα ἔχει ἐκτασιν 3 1/2 χιλιομέτρων καὶ περικυλλοῦται ὑπὸ τῶν ἀρχαίων αὐτοῦ τειχῶν καὶ τῶν ὀχυρῶν πύργων του. Ἐκτὸς τοῦ

διασήμερον ἀνακτόρου τῶν Μαύρων βασιλέων περιλαμβάνονται ἐντὸς τῶν τειχῶν καὶ ἐνοριακὴ ἐκκλησία, μοναστήριον, ἕως σήμερον μετεβλήθη εἰς στρατώνα, πολλὰ οἰκίματα καὶ τὸ ἡμιτελὲς μέγαρον τοῦ βασιλέως Καρόλου τοῦ Ε', τὸ ὅποσον σήμερον χρησιμεύει ὡς ἀποθήκη τοῦ πυροβολικοῦ. Μέρου τῶν ἀρχαίων οἰκοδομῶν καὶ τῶν πύργων μετεβλήθη εἰς εἰρκὴν. Διὰ λαμπρότατον κήπου χωρίζεται ἡ Ἀλάμυρα ἀπὸ ἑτέρου φρουρίου, Torres Bermejos καλούμενου, τὸ ὅποσον, ὡς λέγεται, ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν Φοινίκων.

Τὸ ἀνάκτορον τῶν βασιλέων τῶν Μαύρων ἐκτίσθη ἐν τοῖς ἔτεσι 1213—1238. Εἰσέρχεται εἰς ἐν αὐτῇ διὰ μεγάλης στοᾶς, περιβαλλούσης τετράγωνον αὐλήν· πρὸς ἀνατολὰς καίται ἡ αἴθουσα τῶν προσβεβητῶν, εἰς ἣν εἰσέρχεται τις δι' ἐτέρας μεγαλοπρεποῦς στοᾶς, ἥς εἰκόνα παραθέτομεν. Ἡ αἴθουσα τῶν προσβεβητῶν εἶναι χῶρος τετράγωνος ἐπισταθόμενος ὑπὸ θόλου 20 μέτρων ὕψους καὶ κεκοσμημένος δι' ὅλης τῆς ποιτικῆς τῶν Μαύρων ἀρχιτεκτονικῆς. Ἀπὸ τῶν προσβεβητῶν αὐτῆς τὸ βλέμμα ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν δύο ποταμῶν, ἐπὶ τῆς πόλεως Γρανάδας καὶ τῆς εὐφύρου αὐτῆς παιδαῖος. Ἀπὸ τῆς πρώτης αὐλῆς μεταβίνει τις εἰς τὴν αὐλήν τῶν λεόντων, ἥτις ἔχει τὸ ὄνομα τῆς ἐκ μεγάλου πίδακος, ἐρειδόμενον ἐπὶ διώδεκα λεόντων· μετὰ τῆς αὐλῆς ταύτης συνέχεται ἡ αἴθουσα τῶν δύο ἀδελφῶν, ἡ αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου καὶ ἡ τῶν Ἀβευκεράγων. Τὰς αὐλὰς ὅσας περιβάλλουσι κομφαὶ στοαί, ὄροσερὰ δωμάτια, κηπάρια καὶ μεγάλοι ἐξώσται με θέαν μαγευτικῆν. Ἡ ἐσωτερικὴ διακόσμησις τῆς Ἀλάμυρας εἶναι χαρίεσσα, ζωηρά, πολυποικίλος· τὸ ἐξωτερικὸν τῆς ἑμῶς εἶναι οσοῦρον καὶ ἐμποεῖ τὴν ἐντύπωσιν φρουρίου.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΟΥΣΚΙΝ.

Ἡ DAMA ΤΗΣ ΠΙΚΑΣ.

(La dame de picque.)

Μεταφράσις Π. Δημητριάδου.

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

Δ'.

Ἡ Λουίζα ἐκάθητο εἰς τὸ δωμάτιόν της μετὰ τοῦ χοροῦ τὴν ἐνδομασίαν δεδουσιμένη εἰς συλλογισμούς. Ἐλθοῦσα εἰς τὴν οἰκίαν ἔσπευσε νὰ ἀποπέμψῃ τὴν ἐξυπνήσαν ὀπρῆτριαν ἥτις τῆς ἀπέροφερε τὰς ὑπηρεσίας της εἰποῦσα ἐπὶ τῆς ἐκδοθῆ μόνῃ. Εἰσελθοῦσα τεταραμμένη εἰς τὸ δωμάτιόν της ἤλπιζε εἶτι θὰ τὸν εὐρῆ. Μετὰ τὸ πρῶτον βλέμμα ἐπέσθη περὶ τῆς ἀπουσίας του καὶ ἠδχαρίστησε τὴν τύχην ἥτις δὲν ἐπέστρεψε τὴν συνάντησιν του. Ἐκάθησεν ἐνδοδυμένη καὶ ἤρχισεν νὰ ἀναπολῆ τὰ συμβάντα ὀλίγων ἡμερῶν ἄντινα ἀνεπακόθως τόσον μακρὰν τὴν παρεούρου. Δὲν παρήλθον τρεῖς ἑβδομάδες ἀφ' ὅπου κατὰ πρώτην φοράν παρετήρησεν ἐκ τοῦ παραθύρου νέον ἄνθρωπον καὶ διετέλει ἥδη μετ' αὐτοῦ εἰς ἀλληλογραφίαν ὅστις ἐτόλμησε νὰ τῇ ἀπατήσῃ νυκτερινὴν συνάντησιν. Τὸ ὄνομά του ἐγίνωσκε ἀπὸ τινος ἐπιστολῆς του. Οὐδέποτε συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ, οὐδέποτε ἤκουσε τὴν φωνὴν του. Τίποτε περὶ αὐτοῦ δὲν ἐγίνωριζε μέχρι τῆς πα-

ροῦσης ἐσπέρας. Παραδόξως κατ' αὐτὴν τὴν ἰδίαν ἐσπέραν εἰς τὸν χορὸν ὁ Τ... ἐκελευόμενος τὴν νέαν δοῦκισσαν Ρ... ἥτις παρὰ τὸ σύνθημα ἐχαριεντίζετο μετ' ἄλλων προσεκάλεσε τὴν Λουίζαν καὶ ἐχόρευσε μετ' αὐτῆς ἀτελεύτητον μαζοῦρκαν. Καθ' ἕλην τὴν ἐσπέραν ἠστελλετο διὰ τὴν πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ μηχανικοῦ προτίμησιν της καὶ τὴν διεθεθαίμεν δτι γνωρίζει περισσότερα παρ' ὅσον αὐτὴ ὑπόθεται. Μερικὸν ἐκ τῶν ἀστεϊομῶν του ἦσαν τόσον ἐπιτυχεῖς ὥστε ἡ Λουίζα ὑπέθεσε δτι τὸ μυστικὸν της τῆς ἦτο γνωστὸν.

— Ἀπὸ ποῖον ἐπληροφορήθητε τὰ τοιαῦτα; ἠρώτησεν ἡ Λουίζα γελῶσα.

— Ἀπὸ τὸν φίλον τοῦ γνωστοῦ σας προσώπου, ἀπεκρίθη ὁ Τ... προσώπου λίαν αξιοσημειώτου.

— Καὶ ποῖος εἶναι ὁ ἀξιοσημειώτος αὗτος ἄνθρωπος;

— Εἶναι ὁ Ἐρμαν.

Ἡ Λουίζα δὲν ἀπεκρίθη· αἱ χεῖρές της ἔμωσεν καὶ οἱ πόδες της ἐπάγωσαν.

— Ἀδὲς ὁ Ἐρμαν, ἐξηκολούθησεν ὁ Τ... εἶναι ἀληθῶς ῥομαντικὸς ἀνὴρ. Ἐχει κατατομὴν Ναπολέοντος καὶ ψυχὴν Μεγιστοπόλεως. Νομίζω βτι εἰς τὴν συνείδησίν του ἐνοικοῦσι τρεῖς κακίαι... Διατὶ ἀκριάτε;...

— Ἐχω κεφαλαγίαν... Τί λοιπὸν οὖς εἶπεν ὁ Ἐρμαν;

— Ὁ Ἐρμαν εἶναι κελὺ δυσηρεστῆμένος κατὰ τοῦ φίλου του καὶ λέγει δτι ἐάν ἦτο εἰς τὴν θέσιν του θὰ ἐπέρευε διαφοροτρόπως. Ὑποπεύσομαι μάλιστα δτι ἔχει τὴν προσοχὴν τοῦ ἐστραμμένην πρὸς ὁμᾶς καὶ δὲν ἀκούει μετὰ ἀδιαφορίαν τὰς ἐρωτικὰς ἐκχύσεις τοῦ φίλου του.

— Καὶ ποῦ με συνήντησεν; — Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Ἰωσῆ, εἰς τὸν περιπατόν σας ὅπταν ἐκοιμάσθε... ἐκ τούτου ἀρχίζου τὰ τοιαῦτα πάντοτε.

Αἱ πλησιάζουσι πρὸς αὐτοὺς τρεῖς Κυρίαὶ μετὰ ἐρωτήσεις των διεκόψαν τὸν ἀφόρητον καὶ περιεργον συνῶμα διὰ τὴν Λουίζαν διάλογον. Ἀφ' οὗ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν θέσιν του ὁ Τ... ἡ Λουίζα ἠθέλησε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν διακοπέντα διάλογον ἀλλὰ ἡ μαζοῦρκα ἐτελείωσε καὶ ἡ κόμησση ἀνεχώρησεν.

Αἱ ἀποκαλύψεις τοῦ Τ... δὲν ἦσαν ἄλλα τι εἰμὴ συνήθεις τοῦ χοροῦ ψευδαίρια, αὐτὰ ἔμωσεν εἰσεύδουσαν θαθέως εἰς τὴν ψυχὴν τῆς ἐξημμένης νέας. Ἡ διαγραφείσα ὑπὸ τοῦ Τ... εἰκὼν τοῦ Ἐρμαν ὀμοιάζε μετ' ἐκείνην τὴν ὅποιαν καὶ ἡ ἰδία ἐσχημάτισεν καὶ χάρις εἰς τὰ νεώτατα μυθιστορήματα ὁ τετριμμένος αὗτος τύπος καὶ ἐτρόμαξε καὶ ἠχμαλιώτιζε τὴν φαντασίαν της. Ἐκάθητο λοιπὸν ἔχουσα ἐσταυρωμένης τὰς γυμνάς χεῖράς της καὶ τὴν κεφαλὴν κεκαλωπισμένην μετὰ τὴν νωπὴν ἀνθη κεκλιμένην ἐπὶ τοῦ στήθους της... Αἰφνης ἡ θύρα ἠνοίχθη καὶ ὁ Ἐρμαν εἰσεβλήσεν.

— Πόθεν ἐρρῆσθε; τὸν ἠρώτησεν ἐντρομος καὶ ὑποτραυλιζούσα.

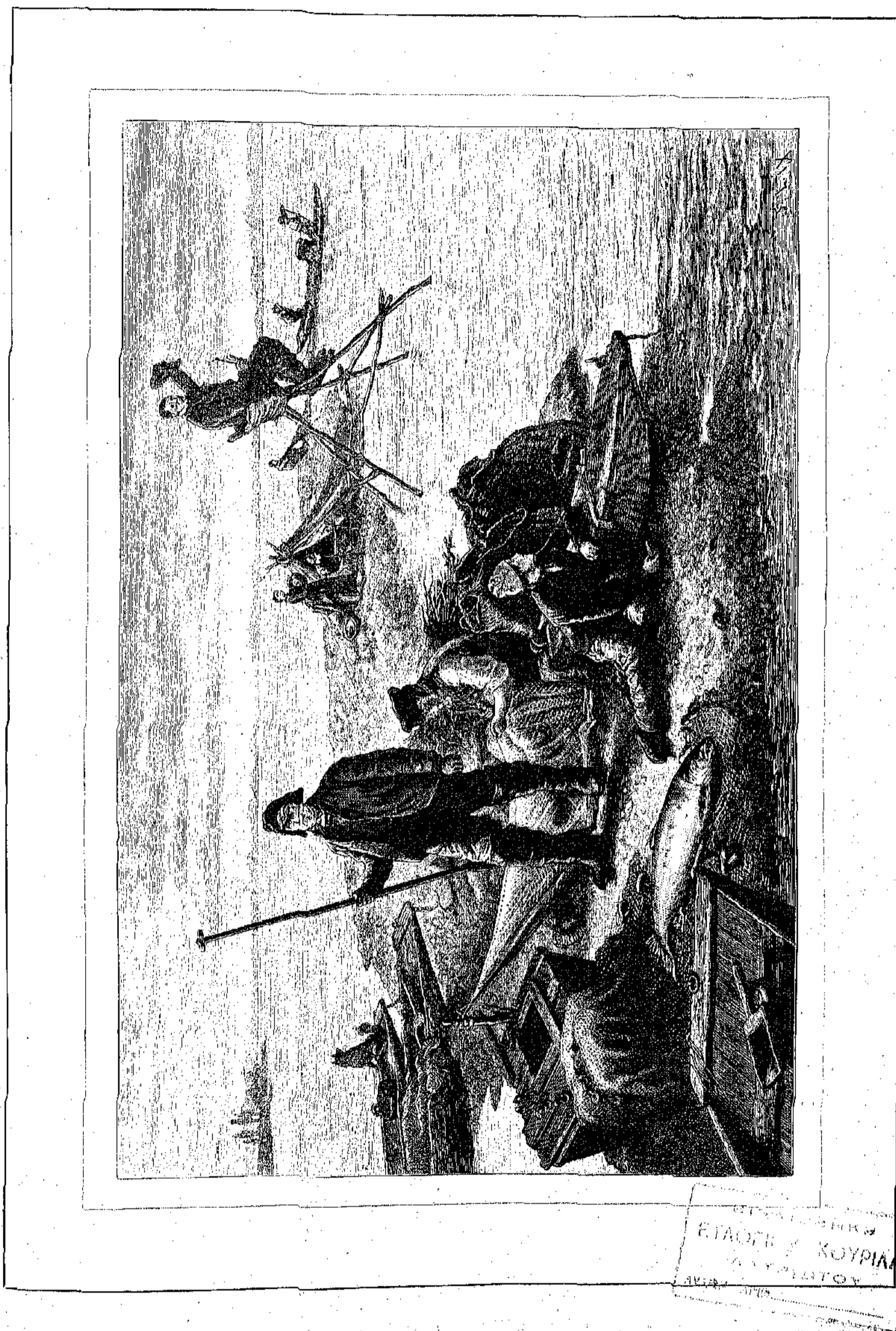
— Ἀπὸ τὸν κοιτῶνα τῆς κομῆσσης, ἀπεκρίθη ὁ Ἐρμαν... Ἡ κόμησση ἀπέθανε!

— Τί λέγετε;

— Καὶ ἴσως, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἐρμαν, εἶμαι ἡ αἰτία τοῦ θανάτου της.

Ἡ Λουίζα ἐρριψε τὰ βλέμματά της ἐπ' αὐτοῦ καὶ οἱ λόγοι τοῦ Τ... ἀντήχησαν εἰς τὴν ψυχὴν της. "Εἰς τὴν συνείδησίν του ἀν' ὀρώπου τούτου ἐμφωλεύουσι τρεῖς κακίαι." Ὁ Ἐρμαν ἐκάθησε πλησίον τοῦ παραθύρου καὶ διηγήθη εἰς αὐτὴν τὰ διατρέξαντα.

Ἡ Λουίζα τὸν ἤκουσε μετ' ἐρίκην. Αἱ πληρεῖς πάθους ἐκείναι ἐπιστολαί, αἱ φλογερὰ

Ἡ ΑΛΙΕΙΑ ΤΟΥ ΣΑΛΟΜΟΥ ΕΝ Τῷ ΠΗΓΩ.

ΕΣΠΕΡΟΣ
 ΡΥΘΟΤΕ ΚΟΥΡΙΑ
 ΑΥΤΟΠΛΑΤΟΥ

ἀποιθήσει, ἡ θρασύτης, ἡ ἰσχυρογνώμων κατα-
δρασίαι, όλα ταυτα δὲν ἦσαν λοιπὸν ἔρως! Χρή-
ματα!... Ἴδού τί εἶδ' ἡ ψυχὴ του. Δὲν
ἦδύνατο αὐτὴ νὰ ἀπαρκεσθῆ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν
του καὶ νὰ τὸν ἀποκαταστήσει εὐτυχῆ. Ἦ
πταχὴ νῆανις ἐζηρησίμως τυφλὸν ὄργανον τοῦ
λαοῦ καὶ φρονεῖς τῆς ἐδεργέτιδος τῆς. Πι-
κρῶς, πλὴν ἀργὰ ἐκλαίει μεταμελομένη. Ὁ
Ἔρμαν τὴν ἔβλεπε αἰσιπῶν. Ἦ καρδία του
διερρυγνύετο, ἀλλ' οὕτε τὰ δάκρυα τῆς πτωχῆς
νεάνισος, οὕτε ἡ θαυμασία χάρις τῆς λήπτης τῆς
ἐτάραττον τὴν οὐκλήραν ψυχὴν του. Οὕτε τούτοις
συνειδήτους ἤδύνατο διὰ τὸν θάνατον τῆς γράϊας.
Μία καὶ μόνη ἰδέα τὸν ἐτάρατε· ἡ ἀνεπι-
στροφος ἀπόληξις τοῦ μουσικοῦ ἀπὸ τοῦ ὅποιον
ἐπερίμενε νὰ πλουτήσῃ.

— Ἐπίθετέρας! εἶπεν ἐπὶ τέλους ἡ Λουίζα.
— Ἔγὼ δὲν ἐπεθύμουν τὸν θάνατόν τῆς,
εἶπεν ὁ Ἔρμαν, τὸ πιστολίόν μου δὲν εἶναι
πλήρες. Καὶ ἀμφοτέροι ἐσιώπησαν. —
Ἦ πρότε ἀπῆρχετο. Ἦ Λουίζα ἐδοσε τὸ
κρίθον. Ἀσθενὲς φῶς ἐφώτιζε τὸ δωμάτιόν
τῆς. Ἀπάμαζε τοὺς δακρυροσσίντας ὀφθαλμοὺς
τῆς καὶ ἔριψε τὰ ἐλέμματα τῆς ἐπὶ τοῦ Ἔρ-
μαν ὅστις ἐκάθιστο πλησίον τοῦ παραθύρου φο-
δεράς συνασφροδιόμενος. Εἰς τῶν αὐτῶν θέσιν κατα-
πληκτικῶς ἠμοιάσει τὴν εἰκόνα τοῦ Ναπολέοντος.
Ἦ ἀμείστης αὐτὴ κατέπληξε τὴν Λουίζαν.

— Πῶς δὲ ἐξέλετε τῆς οἰκίας; εἶπεν ἐπὶ
τέλους ἡ Λουίζα. Ἦθελον νὰ σᾶς ὀδηγήσω
ἀπὸ τὴν κρυφίαν κλίμακα ἀλλὰ πρέπει νὰ
διαθεῶ πλησίον τοῦ κοιτώνα καὶ φοβούμαι.

— Ὀδηγήσατέ με πᾶς νὰ τὴν εἶρω καὶ
ἐγὼ μόνος ἐξέρχομαι.
Ἦ Λουίζα ἠγέρθη, ἐξήγαγεν ἐκ τῆς σεου-
ολήκης κλειδα τὴν ὅποιαν ἐνεγκέρειον εἰς τὸν
Ἔρμαν καὶ τῆ ἔδωκε τὰς δεύσας ὀδηγίας.
Αὐτὸς δὲ ἐσφιγθε τὴν ψυχράν καὶ ἀνοίχοντο
χειρὰ τῆς, ἐφίλησε τὴν κεκλιμένην κεφαλὴν τῆς
καὶ ἐξήλα.

Καταβὰς διὰ τῆς ἑλικωδοῦς κλίμακος εἰση-
ῆλθε πάλιν εἰς τὸν κοιτώνα τῆς κομῆσης.
Ἦ νεκρὰ ἐκεῖτο ἀπολιθωμένη, τὸ πρόσωπὸν τῆς
ἐξέφραζε θαλαίαν ἤραν. Ἐστάθη πολλὴν
ῥῆσαν ἐμπροσθέν τῆς παρατηρῶν αὐτήν, ἐπιθυ-
μῶν νὰ πισθῆ περὶ τῆς φρικτῆς ἀληθείας. Ἐπὶ
τέλους εἰσήλθεν εἰς τὸ σπουδαστήριον καὶ ψή-
λαφῶν τὸν ταύρον ἀερε κλίμακα σκατείνῃ τὴν
ὅποιαν ἤρρισε νὰ καταβαίνει. «Εἰς αὐτὴν τὴν
ἰδίαν κλίμακα» διηγοῦντο «ἴσως πρὸ ἐξήκοντα
ἔτησιν εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον κοιτώνα κατὰ τὴν αὐ-
τὴν ῥῆσαν ἐνδοθεμένου με κεντημένον ἐκαστοφύ-
ριον, κτανωμένον κατὰ τὸν τότε συρμόν, σφιγῶν
εἰς τὴν καρδίαν του τὸν τρίγωνον πλόν του,
εἰσῆρχετο λαθραίας εὐτυχῆς τὴς θητὸς πρὸ πολ-
λοῦ ἀποχαρτεήσας τὸν κόσμον, ἡ καρδία δὲ τῆς
ἐραμένης του ἐπαυσε σήμερον νὰ πόλλῃ.»

Ε΄.

Τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν ἀπαίσιον νόημα εἰς
τὰς ὥρας τῆς πρωίας ὁ Ἔρμαν ἀπήλθεν εἰς
τὸ Μοναστήριον τοῦ... ὅπου ἐπερίκειτο νὰ
φαιλῆ ἡ νεκρὸς ἀπολιθωτὴ τῆς ἀποθυσίας
κομῆσης. Μὴ αἰσθανόμενος οὐδεμίαν μετα-
νοαν, δὲν ἠδύνατο ὅμως καὶ ἐντελῶς νὰ κατα-
σιγήσῃ τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς του, ἥτις
συνεχῶς τῆ ἐπανελάμβανε· «Σὺ εἶσαι ὁ φρονεὺς
τῆς γράϊας.» Ἄπιστος ἂν κατέχετο ἀπὸ πλη-
θὺν προλήψεων. Ἐπίστευεν ὅτι ἡ ἀποθυσίασας
κομῆσα ἠδύνατο νὰ ἔχη κακὴν ἐμπροσθὴ ἐπὶ τῆς
ζωῆς του καὶ ἀπεφάσισε νὰ παρερθεθῆ εἰς τὸν
ἐντοφιασμόν τῆς θῆρας ζήτησῃ παρ' αὐτῆς συγ-
χώρησιν.

Ἦ Ἐκκλησία ἦτο πλήρης. Ὁ Ἔρμαν δυ-
σκόλως ἠδυνήθη νὰ διασχίσῃ τὸ πλήθος. Τὸ

φέρετρον ἐκεῖτο ἐπὶ πολυτελοῦς κρηπίδος καὶ
ὅπὸ οὐρανὸν κεκοσμημένον με θαλοῦναι παρα-
πετάσματα. Ἦ νεκρὰ ἐκεῖτο με χεῖρας ἐσταυ-
ρωμέναις ἐπὶ τοῦ στήθους, με κεκρυφαλον ἀπὸ
δαντέλλας καὶ με λευκὴν μεταξωτὴν ἐσθία.
Κύκλῳ ἵσαντο οἱ οἰκτικαὶ τῆς ὑπῆρξετα ἔνδο-
δυμένοι με πνεύματος στολάς, φέροντες ἐπὶ τοῦ
ῥμου ταινίας με τὸ οἰκώσημον τῆς κομῆσης
καὶ κρατοῦντες εἰς τὰς χεῖρας λαμπάδας· τέσσα,
ἔγγοι καὶ διαγόγοι ἵσαντο θαθεῖς πενηθ-
φοροῦντες. Ὀδοεῖς ἐκλαίει. Τὰ δάκρυα θὰ ἦσαν
μόνον προποιοίς... Ἦ κόμησα ἦτο γράϊα
καὶ ὁ θάνατός τῆς οὐδένα ἠδύνατο νὰ ἐκπλήξῃ
οἱ συγγενεῖς τῆς μάλλον τὴν ἐνόμισαν μεταδὲ
τῶν νεκρῶν πρὸ πολλοῦ. Διάσημος ἱεροκτῆρος
ἐξερῶντος τὸν ἐπιπέθῃσιον. Εἰς ἀπλάς καὶ
συγγινητικὰς ἐκφράσεις παρέστησε τὸν ἐλθόντων
θάνατον τῆς δικαίας, τῆς ὁποίας τὰ μακρὰ ἔτη,
εἶπεν, ἠπῆρσαν ἥρεμος καὶ κατανακτικῆ προστοι-
μασία διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν. «Ὁ Ἄγγελος
τοῦ θανάτου» εἶπεν ἐπὶ τέλους ἡ κατέλαθεν αὐ-
τὴν ἐγγυροῦσαν ἐν ἀγαθοεργίαις καὶ προ-
δοκασάν τὸν ἐπουράνιον νομίον.» Ἦ τελετὴ
ἐξετελέσθη δι' ἑλῆς τῆς πνεύμου λαμπρότητος
καὶ τάξεως. Οἱ συγγενεῖς προσῆλθον πρῶτοι
διὰ νὰ ἀσπασθῶσι τὴν νεκράν. Μετὰ ταῦτα
προσῆλθον καὶ οἱ πολυάριθμοι ἐνοῖοι ἐλθόντες νὰ
ἀποχαρτεῖσιν αὐτήν, ἥτις ἐπὶ πολλὸν χρόνον
συμμετεῖχε τῶν ματαίων τέρψανων των. Κατόπιν
προσῆλθον καὶ ἄπιστοι οἱ οἰκτικαὶ τῆς. Τελευ-
ταῖος ἀπεφάσισε νὰ προσέλθῃ καὶ ὁ Ἔρμαν.
Προσκυνῶσας ἐδαξιώσας ἐκρυφῆ ἐπὶ τινὰ λεπτὰ
ἐπὶ τοῦ ψυχροῦ ἐδάφους κατασπαρμένον ἀπὸ
φύλλα ἐλάτης. Ἐπὶ τέλους ἀνεσηκώθη ὠχρὸς
καθὼς ἡ νεκρὰ, ἀνέβη τὰς δούμεις τῆς κρη-
πίδος καὶ ἐκυφε... Κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν
τῆ ἔβλεψεν ὅτι ἡ κόμησα προσέβλεψεν ἐπ' αὐτοῦ
εἰρωνικῶς καμύουσαν τὸν ἐνα ὀφθαλμόν. Ἐστρα-
ψεν ἄμεσως τὸ πρόσωπόν του ὀπισθοχωρῶν καὶ
ὅστις κατέπεσε ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἐκινήθη τὴν
στιγμὴν μετέφερον τὴν Λουζαν λαίπεθμον εἰς
τὸ παραυλίον. Τὸ ἐπιστάθειον τοῦτο ἐτάραξε τὴν
πένθιμον τελετὴν. Μεταδὲ τῶν ἀκολούθων ἠγέρθη
ὀπίκωπος ὄροδος· συγγενεῖς τῆς μακαρίτιδος
ἐφθθῆσαν εἰς τὸ ὅλος τοῦ πληθύνον τοῦ ἱσταμένου
Ἄγγελου, ὅτι ὁ νέος ἀξιώματικὸς εἶναι νόθος υἱὸς
τῆς μακαρίτιδος. Εἰς τοῦτο ὁ Ἄγγλος ἀπεκρίθη
ψυχρῶς ὡ!

Κατ' ἄλλαν τὴν ἡμέραν ὁ Ἔρμαν διετέλει
λίαν τεταραγμένος. Γευματικός εἰς μεμονω-
μένον ἐνεδοχεῖον ἔπιε πολλὸ ἀναιτόν τῶν ἔξεων
του, ἐλπίκων νὰ κατανώσῃ τὴν ἐσωτερικὴν τα-
ραχὴν του. Ἀλλὰ τὸ ποτόν ἔτι μάλλον ἐξήψε
τὴν φαντασίαν του. Ἐπιστρέφας εἰς τὸ δωμά-
τιόν του χωρὶς νὰ ἐκδυθῆ ἐρρίφηε εἰς τὴν κλίνην
καὶ ἀπεκοιμήθη θαθεῖς.
Ἦ οὐκλήρη ἐφώτιζε τὸ δωμάτιόν του ὅπταν
ἐξύπνησε. Παρατηρῶσας τὸ φρολόγιόν του εἶδεν
ὅτι εἶναι τρεῖς ὥραι τῆς πρωίας. Μὴ δυνά-
μενος πλέον νὰ κοιμηθῆ ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς κλί-
νης καὶ ἀνεπάσει τὸν ἐνταφιασμόν τῆς γράϊας
κομῆσης.
Κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν τῆ ἔβλεψεν ὅτι κά-
ποιος ἐκ τοῦ παραθύρου τῆς ὁδοῦ τὸν ἔβλεπε
καὶ πάραυτα ἐκρύβη. Μετὰ παρέλευσιν ἐνός
λεπτοῦ ἤκουσαν ὅτι ἦνοιαν τὴν θύραν τοῦ προ-
θαλάμου. Ὁ Ἔρμαν ἐνόμισεν ὅτι ὁ ὑπῆρξες
του μεθυμένος κατὰ τὴν συνήθειάν του ἐπέ-
στραψε ἐκ τῆς νυκτερινῆς περιουσίας του. Πά-
ραυτα ὅμως ἤκουσαν ἄγνωστον ὄδημα· εἰσῆρ-
χετο τις ἠρόχως σέρων παντοφύλας. Ἦ θύρα
ἠνεώθη καὶ εἰσήλθε γυνὴ φέρουσα λευκὴν
ἐσθία. Ὁ Ἔρμαν τὴν ἐξέλεσε διὰ τὴν γράϊαν
τροφόν του καὶ ἠπόρησε μὴ δυνάμενος νὰ μαν-
τεθῇ τί τὴν ἠνάγκασε νὰ ἔλθῃ κατὰ τῶν αὐτῶν

ῥῆσαν. Ἀλλ' ἡ κατάλευκος γυνὴ ὀλιούθησα
αἴφνης παρουσιάσθη ἐμπροσθέν του — καὶ ὁ
Ἔρμαν ἀνεγνώρισε τὴν κόμησαν.

— Ἦθλον πρὸς σέ, τῆ εἶπεν με στερεὸν
φωνῆν, ἐναντίον τῆς θελήσεώς μου· ἀλλὰ δι-
τάχθη νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν παράκλησίν σου. Τὸ
τρία, τὸ ἐπτὰ καὶ ὁ ἄσος θὰ κερθίσουν δι' ἐμέ-
με τὴν παρατήρησιν ὅμως εἰ κατὰ τὴν διάρ-
κειαν τοῦ ἡμερονοκτιῶν νὰ μὴ ποντάρῃς εἰμὴ
εἰς ἕνα καὶ μόνον χαρτίον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς
κατ' ἄλλαν σου τὴν ζωὴν δὲν θὰ λάβῃς χαρτία
εἰς τὰς χεῖράς σου. Σὺδ συγχωρᾷ τὸν θάνατόν
μου με τὴν ὑποχρέωσιν εἰς τὸ νυμεροῦτῆς τὴν
Λουζαν μου.

Μόλις ἐπαυσε νὰ ὁμιλῇ καὶ στρέψασα τὰ
ὄμτια ἐδάδισε πρὸς τὴν θύραν. Ὁ Ἔρμαν ἤκουσε
τὸν κτύπον τῆς θύρας τοῦ προαυλίου καὶ παρα-
τήρησεν ὅτι κάποιος πάλιν τὸν ἔβλεπε ἐκ τοῦ
παραθύρου.
Ὁ Ἔρμαν ἐπὶ πολλὴν ῥῆσαν δὲν ἠδύνατο νὰ
συνέλθῃ ἐκ τῆς ταραχῆς του. Ἐσηκώθη καὶ
εἰσήλθε εἰς τὸ παρακαίμενον δωμάτιον. Ὁ ὑπῆ-
ρξες τὸν μεθυμένος ἐκοιμάτο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους
καὶ διὰ τῆς βίας ἠδυνήθη νὰ τὸν ἐξωπῆσῃ,
ἀλλὰ ἦτο ἀδύνατος νὰ ἀρρώσῃ λέξει. Ἦ θύρα
τοῦ προαυλίου ἦτο κεκλεισμένη· ἐπείστησεν εἰς
τὸ δωμάτιον καὶ ἔγραψε τὴν ὁπτασίαν του.

ΣΤ΄.

Δύο ἀκίνητοι ἰδέαι εἰς τὴν νοητὴν φύσιν
εἶναι ἀδύνατον νὰ συνυπάρξωσι, καθὼς καὶ ἐν
τῇ φύσει δύο σώματα δὲν δύναται νὰ κατέ-
χουν ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν χώρον. Τὸ τρία, τὸ
ἐπτὰ, ὁ ἄσος συντόμως ἐπεσκότισαν εἰς τὴν
φαντασίαν τοῦ Ἔρμαν τὴν εἰκόνα τῆς μακαρί-
τιδος γράϊας. Τὸ τρία, τὸ ἐπτὰ, ὁ ἄσος περι-
επλανῶντο νοχθῆμερὸν εἰς τὰ χεῖλῃ του καὶ δὲν
ἐξήρχοντο τῆς μνήμης του. Ἀπαύσιον νεάνθα
με φρολὸν ἀνάστημα ἐφθθῆσαν ἄπαράλλακτος
καθὼς τὸ τρία σπαθί!.. Τῶν ἠρώτων «τί ὄρα
εἶναι;» ἀπεκρίνετο «παρὰ πάντα ἐπτὰ.» Ἐκα-
τος προγύστωρ τῆ ὑπενώρισε τὸν ἄσος. Τὸ
τρία, τὸ ἐπτὰ, ὁ ἄσος λαμβάνοντα ἕνα τὰ σχε-
τικὰ σχήματα τῶν κασεδιῶνον καὶ εἰς αὐτὸν τὸν
ὕπνον του. Τὸ τρία ἦτο ἐμπροσθέν του εἰς
σχῆμα μεγαλοπρεποῦς ῥόδου. Τὸ ἐπτὰ τῆ πα-
ρίστατος ὡς γοθικὴ πόλις, ὁ ἄσος — ὡς μεγίστη
ἀράχνη. Ὅλαι αἱ ἰδέαι του συνεκκεντροῦντο εἰς
ἐν σημεῖον — νὰ ἐπωφεληθῇ τοῦ μουσικοῦ τοῦ
ὅποιον τόσον ἀκριβῆ τῆ ἐκότιζε. Ἦρρισε νὰ
σκέπτεται περὶ παρατήσεως ἐκ τῆς ὑπῆρξιας
καὶ περὶ περιγηγῆσεως. Ἐπεθύμει νὰ ζητήσῃ
τὸν θησαυρὸν τῆς γρητευτικῆς τύχης εἰς δημό-
σια τοῦ χαρτοποιγιῶν καταστήματα τῶν Πα-
ρισίων. Τυχὰν περιπτώσις τὸν ἀπῆλλαθεν ἀπὸ
τὰς φροντίδας ταύτας.

Εἰς τὴν Μόσχαν ἐουστῆθη ἑταιρία παρὰ
πλουσίαν χαρτοποικτικῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ
πολυβουλλῆτου Σ... ὅστις εἰτῆθε τὸν θιον τοῦ
χαρτοποικτικῶν καὶ ἀποκτήσας ἐκατομύρια κερ-
δίων ὀμύλοια καὶ πληρῶσιν χρήματα. Πολυ-
χρόνιος πείρα τῆ προσαπόρισε τὴν ἐμπροσσίην
τῶν συντεφῶν του. Ἦ μεγαλοπρεπῆς καὶ ἐστο-
λισμένη οἰκία, ὁ ἐμπειρος μάγειρος, ἡ περι-
πόλησις, ἡ ἐπικρατοῦσα εἰδομία συνετέλεσαν τὰ
ἐπιστάθειον τὴν εὐμένειαν τοῦ κοινοῦ. Ἀφίχθεις
ὁ Σ... εἰς Πετροῦπολιν ἐγένετο ἀμέσως δεκτός
παρὰ τῆ νεολαία λησιμονησῆσε τοὺς χοροὺς διὰ
τὰ χαρτία καὶ προτιμώσασας τὰς συγγινητικῶν
τοῦ «φαραααί» τῶν λοιπῶν διασεκδέσασιν. Ὁ Ν...
ὠδήγησε τὸν Ἔρμαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σ...
τὴν ἐσθία.

Τὰ μεγαλοπρεπῆ δωμάτια τῆς οἰκίας ἦσαν
πλήρη θαμνῶν. Στρατηγοὶ τινες καὶ μουσικὸι
σὺμβουλοὶ ἐπαύων whist· οἱ νέοι ἐκάθιστον κα-
σεκκελμένοι εἰς τὰ πολυτελῆ ἀνάκλιτρα τρᾶ-

γοντες παγωτὰ καὶ καπνίζοντες. Ὁ Πρόεδρος
Σ... καθήμενος ἐμπροσθεν τραπέζης μακρῆς
εἰκὴς τῆς ὁποίας συνυθῶντο περὶ τοὺς εἰκοσι
χαρτοποικτικῶς «ἐκοπτε». Ὁ Σ... εἶχεν ἐν-
τιμον ἐξωτερικόν· Οἱ ζωηροὶ ὀφθαλμοὶ του ζωο-
νομούμενοι ἀπὸ παντοτεινὸν μειδίαμα, ἡ λευκὴ
κίμη του, τὸ εὐτραφές καὶ ἀνθῆρον πρόσωπὸν
του ἐξέφραζον ἀγαθότητα. Ὁ Ν... τῆ εὐ-
στιας τὸν ἔρμαν. Ὁ Σ... σφιγῶς τὴν χειρὰ
του τὸν παρεκάλεσε νὰ καθίσῃ καὶ ἐξηκούσῃ
νὰ κῆπτη.

Τὸ «κόφιμον» διήρξασεν ἐπὶ πολλὴν ῥῆσαν.
Ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐκεῖτο περισσύτερα τῶν τρία-
κοκτὰ χαρτία. Ὁ Σ... εἰς ἑκαστον ἀνοιγιμὸν
χαρτίου ἐστέκετο διὰ νὰ δίσωσι καιρὸν εἰς τοὺς
παίζοντας νὰ παρασεκουασθῶσι· φιλοφρόνως ση-
μαίνων τὰ ἀπολεσθέντα καὶ ἐτι φιλοφρόντερον
εἰσακούων καὶ ἐκπληρῶν τὰς αἰτήσεις των, δι-
πλόνων καὶ ἐκδιπλόνων τὰς γωνίας τῶν χαρ-
τίων με ἀπέριττον γάριν. Ἐπὶ τέλους τὰ «κό-
φιμον» ἐτελείεσιν. Ὁ Σ... ἤλλαξε χαρτία καὶ
ἠτομώσθη καὶ πάλιν νὰ ἀρτίσῃ.

— Ἐπιτρέπετε νὰ θέσω χαρτία; εἶπεν ὁ
ἔρμαν ἐκταίμεν τὴν χειρὰ του ὅπισθεν εὐτρα-
φοῦς Κυρίου.

Ὁ Σ... ἐμειδίασε καὶ ἐχαρτίσασεν εἰς ση-
μεῖον ἀμνηστός συγκαταθέσασας. Ὁ Ν... ἐγέ-
λασε καὶ συνεχάρη τὸν ἔρμαν διὰ τὴν κατά-
λασιν πολυχρονίου νηστείας καὶ τῆ τῆχθῆ κα-
λῆν ἀρχῆν.

— Δέχεσθε; εἶπεν ὁ ἔρμαν, σημεῖων διὰ
κρητίδος τὸ ποδὸν ἐπὶ τοῦ χαρτίου του.
— Πόσον; ἠρώτησεν ὁ Σ... καμύουσι τοὺς
ὀφθαλμοὺς, ὡς ζῆτῶ συγγνωμῆν καλοῦτι δὲν
ἔλεπτο καθαρῶς.

— Τεσσαράκοντα ἐπτὰ χιλιάδας, ἀπεκρίθη
ὁ ἔρμαν.

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας ἔβλεν αἱ καρφαλαὶ
ἐντραφῶνται στιγμῆθὸν καὶ ἔβλεν οἱ ὀφθαλμοὶ
προσηλώθησαν ἐπὶ τοῦ ἔρμαν.

Ὁ Ν... ὑπέθεσεν ὅτι ὁ ἔρμαν ἐτρέλλῆθη.
— Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς παρατηρήσω, εἶπεν
ὁ Σ... με τὸ παντοτεινὸν του μειδίαμα, εἰ κατὰ
παγινοῦσιν σᾶς εἶναι ἀρεκτὰ σπουδαῖον, καὶ...
— Ἀρνεῖσθε λοιπὸν νὰ δεχθῆτε τὴν κατα-
λόλην μου;

Ὁ Σ... ἐκυφε τὴν κεφαλὴν εἰς σημεῖον
συγκαταθέσασας. — Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς πα-
ρατηρήσω, εἰ εἶπεν, ὅτι διατελῶν ἀντιπρόσωπος
τῶν συνταίρων μου δὲν δύναμαι νὰ δεχθῶ εἰμὴ
ἀπάντησι χρημάτων. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐαυτόν
μου εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἀρκεῖ ὁ λόγος σᾶς
μόνον, ἀλλὰ διὰ τὴν τάειν τοῦ παιγινοῦ σᾶς
παρακαλῶ νὰ καταθέσασε τὰ χρήματα.

Ὁ ἔρμαν ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου του
τραπεκικὸν γραμμάτιον, τῆ ἔδωκε εἰς τὸν Σ...
ὅστις παρατηρήσας αὐτὸ στιγμιαίως τὸ ἔθεσεν
ἐπὶ τοῦ χαρτίου του.

Ἦρρισε νὰ κῆπτη. Δεξιάθεν ἐξήχθη τὸ ἐν-
νεα, ἀριστερῶθεν τὸ τρία.

— Ἐκέρδιαι, εἶπεν ὁ ἔρμαν ἀνοιγῶν τὸ
χαρτίον του.

Μεταδὲ τῶν παιζόντων ἠγέρθη ψιθορισμός.
Ὁ Σ... ἐμείφασας ἀλλ' ἀμέσως τὸ μειδίαμα
ἐπανῆλθεν εἰς τὸ πρόσωπόν του.

— Ἐπιθυμῆτε νὰ τὰ λάβετε; ἠρώτησε τὸν
ἔρμαν.

— Ἐὰν δὲν σᾶς εἶδῃ κόπτη, κάμετέ μοι
τὴν χῆρην.

Ὁ Σ... ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου του τρα-
πεκικὰ ὀμολογία καὶ τὸν ἐπλήρωσε. Ὁ ἔρ-
μαν ἔλαβε τὰ χρήματα καὶ ἀσεκρόβῃ τῆς τρα-
πέζης, ἔπιε ποτήριον λεμονιάδας καὶ ἀνεχώρησε
κατευθύνθεις εἰς τὴν οἰκίαν του.
Τὴν ἑσπέραν τῆς ἐπιτοῆς ὁ ἔρμαν παρου-

σιάθη πάλιν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Σ... ὅστις
«ἐκοπτε». Ὁ ἔρμαν ἐπλήρωσεν εἰς τὴν τρά-
πεζαν καὶ ἔδωκε ἐπιστολὰς νὰ τῆ προσφέρωσι ὅ-
σιν. Ὁ Σ... φιλοφρόνως τὸν ἐχαρτίσασε.
Ὁ ἔρμαν ἐπερίμενε πάλιν νέον «κόφιμον»,
ἐξέλεξε χαρτία, τὸ ἔθεσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης κατα-
θέσας ἐπ' αὐτοῦ τὰς εἰδικὰς του 47 χιλιάδας
καὶ τὸ χρεσινὸν κέρδος.
Ὁ Σ... ἤρρισε νὰ κόπτη. Ὁ φάντης
ἐξήλθε δεξιά, τὸ ἐπτὰ ἀριστερά.

Ὁ ἔρμαν ἠνοῖξε τὸ ἐπτὰ.
Ὅλαι καταπλήγησαν. Ὁ Σ... με ἔβλεν τὴν
ἀταραξίαν τοῦ ἐφάνθι ἐτι ἠθροβῆθη. Ἐμείρησε
τῆς 94 χιλιάδας καὶ τὰς ἔδωκε εἰς τὸν ἔρμαν
ὅστις παραλαβὼν ἀταρᾶχος τὰ χρήματα ἀπε-
μακρόνηθῃ καὶ πάλιν τῆς τραπέζης.

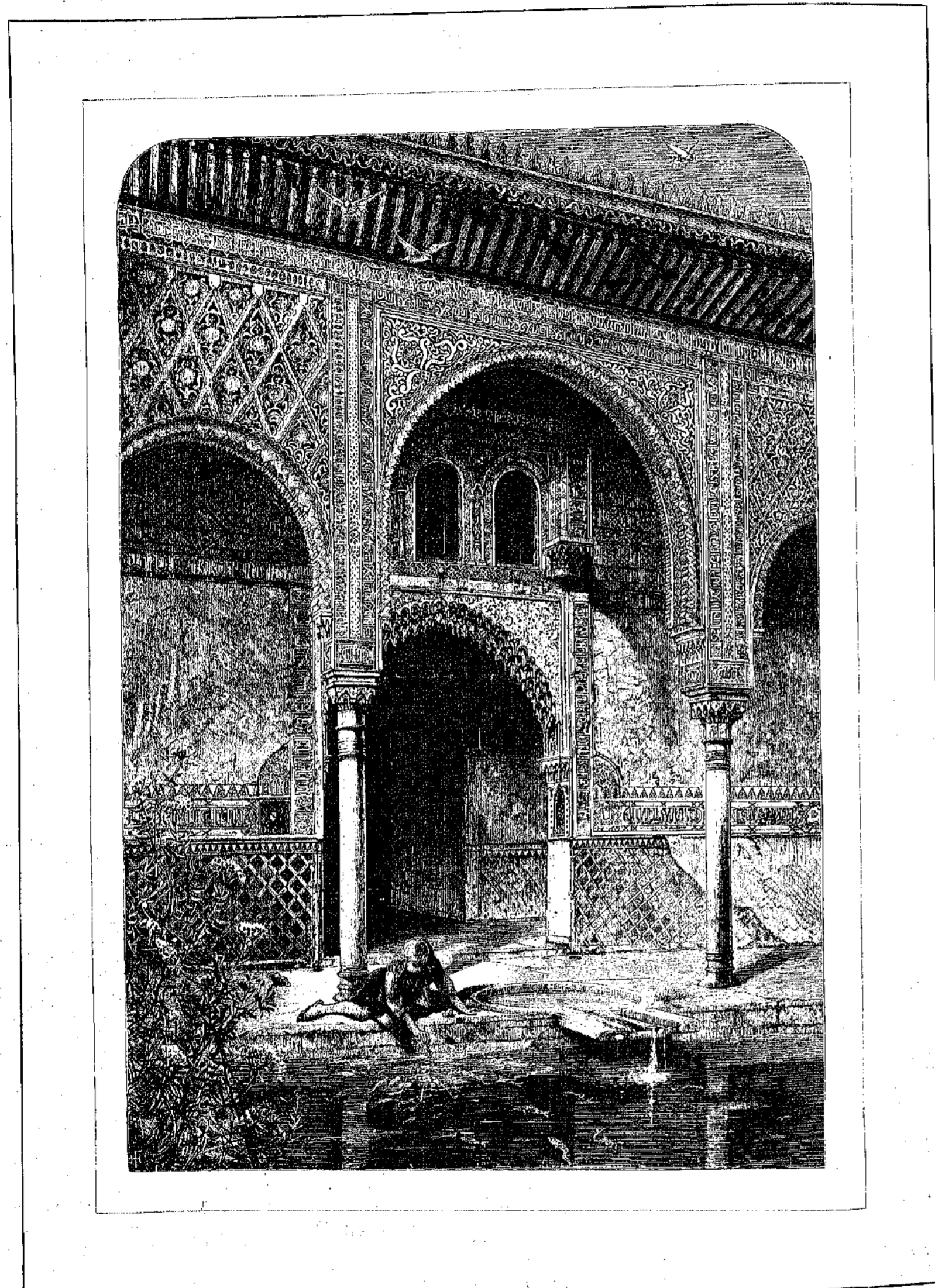
Τὴν ἐπομένην ἑσπέραν πάλιν παρουσιάσθη
εἰς τὴν τράπεζαν. Ὅλαι τὸν ἐπερίμενον· οἱ
στρατηγοὶ καὶ οἱ μουσικοσὺμβουλοὶ παρήτησαν
ἐκ τῶν ἀνακλιτῶν των, οἱ νέοι ἀξιώματικοὶ ἐπῆθησαν
ἐκ τῶν ἀνακλιτῶν των, ἄπιστοι συγγινηθῆσαν
εἰς τὸν ὄλαμον τοῦ χαρτοποικτικῶν περιουκλι-
σαντες τὸν ἔρμαν. Οἱ λοιποὶ χαρτοποικτικῶν δὲν
ἐπαύσαν, παρμένοσιν ἀνυπομένον ἐν ἴδιαι κατὰ
τέλους τοσούτον δραματικῶν παιγινοῦ. Ὁ ἔρ-
μαν ἵστατο παρὰ τὴν τράπεζαν ἐτοιμαζόμενος
μόνον νὰ «ποντάρῃ» ἀπέναντι τοῦ ὠρχοῦ ἀλλὰ
πάντοτε μειδιῶντος Σ... Ἐκαστος ἠνοῖξε δέμην
χαρτίον. Ὁ Σ... ἀνεκτίσασε τὰ χαρτία, ὁ δὲ
ἔρμαν ἔσυρε χαρτία ἐκ τῆς δέσμης, τὸ ἔθεσε
ἐπὶ τῆς τραπέζης καλύφας αὐτὸ με τραπεκικὰς
ὀμολογίας. Ὁ παριστάμενος αἰσιπῶντες παρη-
κούσασιν μετὰ συγγινησασιν τὴν πρωτοφανῆ
ταύτην μονομαχίαν.

Ὁ Σ... ἤρρισε νὰ «κόπτη». Αἱ χεῖρῆς
του ἔτρπον. Δεξιάθεν ἐξήλθεν ἡ dama, ἀρι-
στερῶθεν ὁ ἄσος.

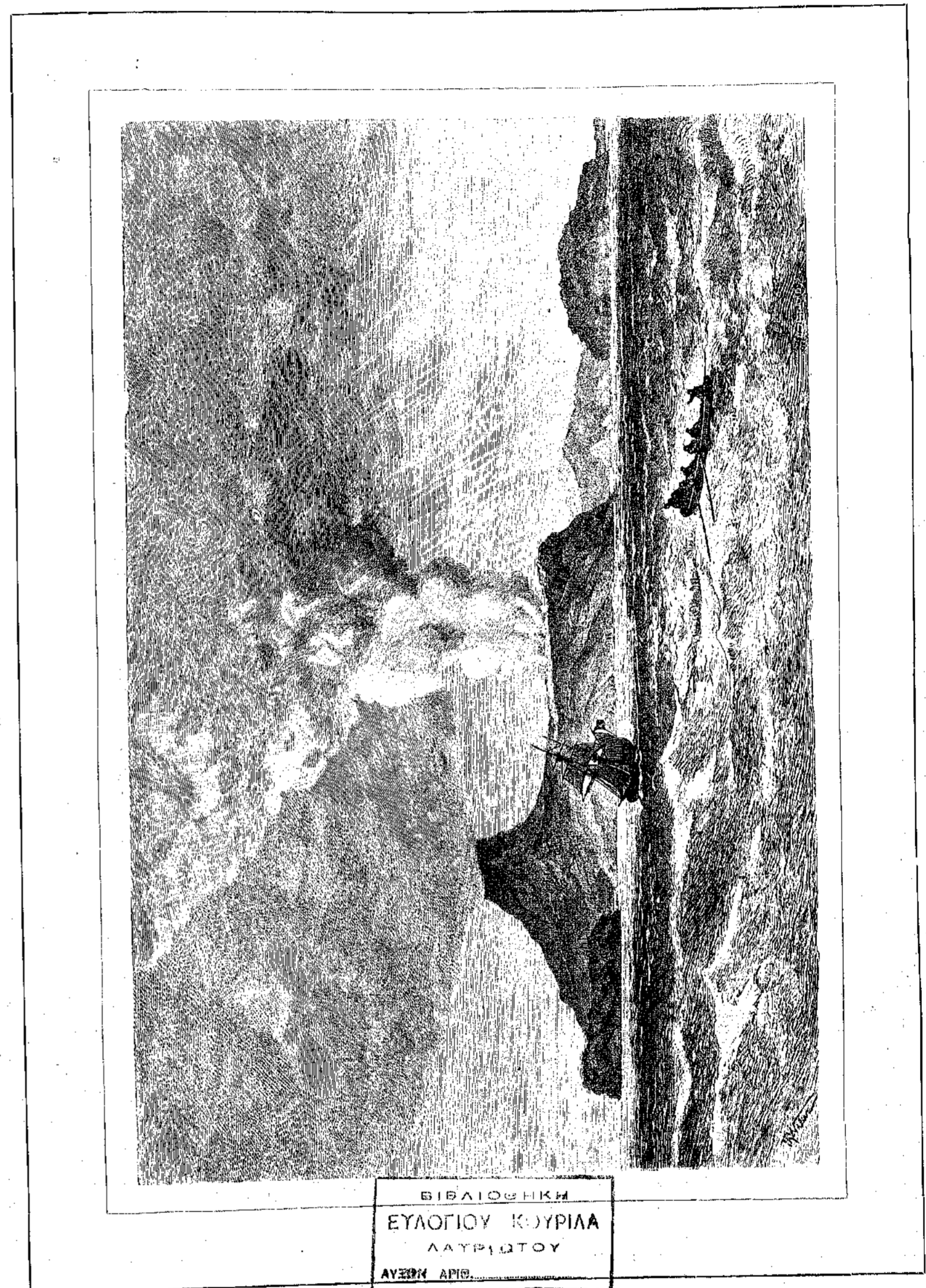
— Ὁ ἄσος ἐκέρδιαι εἶπεν ὁ ἔρμαν ἀνοι-
ξας τὸ χαρτίον σου.
— Ἦ dama σᾶς ἔχασε, εἶπε ὀυπειτικῶς
ὁ Σ...

Ὁ ἔρμαν ἐφριχίασε. Τῶ ὄντι ἀντὶ τοῦ
ἄσου ἐκεῖτο πρὸ αὐτοῦ ἡ dama τῆς πίκας. Δὲν
ἐπίστευσε τοὺς ἴδιους τοὺ ὀφθαλμοὺς μὴ ἐνοῦσιν
πῶς ἠδυνήθη νὰ ἀκατηθῆ.

Τῆ ἔβλεψεν τότε ὅτι ἡ dama τῆς πίκας εἰρω-
νικῶς ἐμειδία. Ἦ ἀσυνήθης ὁμοιότης τὸν κα-
τέπληξε.
— Παληθῆραι! ἐκραξε με ἀπελιπίαν.
Ὁ Σ... ἀπέσπασε τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης τρα-
πεκικὰ γραμμάτια. Ὁ ἔρμαν ἵστατο ἀκίνητος.
Ὅταν ἀπεμακρόνηθῃ τῆς τραπέζης μετὰ τῶν
παρεστώτων ἠγέρθη θροουθῆσας διάλογος. Οἱ
χορτοποικτικῶν ἔλεγον· «Ἐπαίει

Η ΣΤΟΑ ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΑΛΑΜΒΡΑΙ ΤΗΣ ΙΣΤΑΝΙΑΣ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΣΘΗ ΑΡΙΘ.

Η ΝΗΣΟΣ ΚΡΑΚΑΤΩ ΚΑΙ Η ΕΚΡΗΞΙΣ ΑΥΤΗΣ.

ζωσα αὐτῆς ἐνέργεια. Πρὸς βορρῶν τῆς νήσου ὁ λόφος Περιβοσάτιν, μάλιστα 120 μέτρα ὑψόμενος ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἤρξατο ἐκπέμπων φλόγας καὶ καπνὸν, συνομιούμενος ὑπὸ βροντῶν βρομιζουσῶν πυροβολισμῶν. Ὁ κρῆτος ἠκούετο εὐκρινῶς ἐν Βαταβίᾳ καὶ Βουϊντένορα, εἰς ἀπόστασιν ὀφλ. 150 χιλιομέτρων ἐν εὐθείᾳ γραμμῇ. Ἐπὶ τρεῖς ἕως μῆνας ἐτηκολούθουν αἱ ἐκρήξεις. Κατὰ δὲ τὸν Ἰούλιον νέος ἐσχηματίσθη κρατὴρ, Δανὰν κληθείς. Ἐν ἀρχῇ τοῦ Ἀυγούστου τρεῖς ἦσαν αἱ κυρίαι τῆς ἐκρήξεως ἐστίαί, ἐκαιρέσει διαφόρων ἄλλων ῥηγμάτων, ἐξ ἧν ἐξήρχοντο αἱ κυρίαι πυκνῶς. Καὶ ὅμως ἡ ὑψηλότης τῆς νήσου κορυφῇ, τὸ ἔρος 'Ρακατὰ, ἔχον ὕψος 832 μέτρων, οὐδὲν σημεῖον ἐνεργείας ἐδήλου.

Ἡ ἐκρήξις ἐτηκολούθει τὸν ὁμαλὸν αὐτῆς ὄραμον, ὅτε αἰνεῖται τῇ 26 Ἀυγούστου, ἠκούσθη ἐν Βαταβίᾳ ὑπόκωφος κρῆτος ὡς βροντῆς ἀπομακρυμένης. Οἱ κρῆτοι θαμηδὸν ἐγίνοντο συχνοτέρως καὶ τέλος τὸσον ἰσχυροί, ὥστε κατὰ τὴν νύκτα τῆς 26 πρὸς τὴν 27 Ἀυγούστου οὐδαίς ἠδυνήθη νὰ κοιμηθῆ ἔκ τῶν κατοικοῦντων τὸ δυτικὸν τῆς Ἰάβας μέρος. Τῇ δὲ 27 εἰς τὰς 7 1/2 τῆς πρωίας ἠκούσθη κρῆτος τὸσον ἰσχυρός, ὥστε πολλοὶ ἐν Βαταβίᾳ ὑπέθεσαν ὅτι νέον ἤφασιον ἀναφάνη. Περί τὴν 10 ὥραν ὁ οὐρανὸς ἐκαλύφθη ὑπὸ σκοτεινοῦ κηρίνου νέφους καὶ σκότος ἐβῆ ἐκάλυψε τὴν ἀτμοσφαιραν. Συγχρόνως δὲ καὶ βροχὴ τέφρας ἤρξατο καταπίπτουσα ἐν Ἀφρονίᾳ. Ἡ βροχὴ αὕτη διαρκέσασα μέχρι τῆς 3 μ. μ. ἔπαυσε, καὶ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἐπανήλθεν. Ὁ κρῆτος τῆς πρωίας τῆς 27 ἦτο ἐν Βαταβίᾳ ὁ πάντων ἰσχυρότερος, πολλῶν μαγαζιῶν αἱ θελαὶ ἀρραβούθησαν. Ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης μέχρι τῆς ἐβδόμης τῆς ἐσπέρας οὐδὲν ἠκούσθη, τότε ὅμως ὁ κρῆτος ἐπανελήθη, τοῦτο διήρκασε μέχρι τῆς δωδεκάτης τῆς νυκτός, ὅτε πλέον ἔπαυσε ὀριστικῶς.

Περί τῶν ἐν τῇ νήσῳ Κρακατῷ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νήσοις τοῦ πορθμοῦ τῆς Σόνδης κατὰ τὰς φρικτωδέεις τῆς ἐκρήξεως ἡμέρας συμβάντων ὀλίγοι μόνον ὑπάρχουσι μαρτυρίαι αὐτοπτῶν μαρτύρων. Ἡ μόνη κατοικουμένη νῆσος ἦτο ἡ Σεβοσῆ, εἰς ἀπόστασιν τριάντα μιλίων τῆς Κρακατῷ. Οἱ τριχίλιοι κάτοικοι τῆς Σεβοσῆς ἐφρονήθησαν πάντες μέχρι τοῦ τελευταίου. Ἐπὶ τῆς Ἰάβας αἱ πόλεις Μερὰκ, Ἀγγιερ καὶ Τσαριγγίν, ἐν αἷς ὑπάρχον Ἐβρωπαῖοι, καταστράφησαν ἐν μέρει. Οἱ πλείστοι τῶν Ἐβρωπαίων ἐζήθη, ἐκ δὲ τῶν ἀπομεινάντων ὀλίγοι διεσώθησαν. Τέλος δὲ σκότος ἐβῆ ἐκτεταμένως καὶ ἔκτεινε τὸν ὄραμον ἀπαντα, ἐπαυθεῖσα τὴν φρίκην τῶν τραχυῶν ἐκείνων στιγμῶν.

Ἐν καιρῷ τῆς ἐκρήξεως δέκα πλοῖα ἔπλεον ἐν τῷ πορθμῷ τῆς Σόνδης, ὡν αἱ πλοῖαρχοι ἀνεψφον περὶ τοῦ καταπληκτικοῦ φαινομένου, ἀλλ' ἀτελῶς μόνον ἔνεκα τοῦ περικαλύπτοντος αὐτοὺς αὐτοῦ. Εἰς δὲ αὐτῶν ἠδυνήθη μ' ἕλον τοῦτο νὰ καταμετρήσῃ τὴν στήλην τοῦ καπνοῦ, τὴν ἐκφευδουμένησαν ὑπὸ τῆς πρώτης ἐκρήξεως. Ἡ στήλη αὕτη εἶχε κατ' αὐτὸν ὕψος εἰκοσι καὶ ἑπτὰ μέτρων. Παραδόξως πῶς οὐδὲν τῶν πλοίων ἐπαθε σπουδαίας ζημίας, ἀν καὶ τὰ κύματα ὑψώθησαν κατὰ πολλὸ ὑπεράνω τῆς παραλίας· ἀλλὰ τὰ κύματα ταῦτα ἦσαν μεγάλης ἐκτάσεως καὶ τὰ πλοῖα ὑψοῦντο ἐπ' αὐτῶν ἀνεπαίσθητως.

Πολὸ πῦλον εἶναι ὅτι ἡ ἐκρήξις τῆς πρωίας τῆς 27 Ἀυγούστου συνέπεσε μετὰ τῆς καταβύσεως τοῦ βορείου μέρους τῆς νήσου Κρακατῷ. Ἐκτελεσε αἰκοὶς τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, τὰ δύο τρίτα σχεδὸν τῆς νήσου, συμπεριλαμβανόμενα τὸ ἦμισυ τοῦ ἔρους 'Ρακατὰ καὶ τὰ δύο ἤφασινα Δανὰν καὶ Περιβοσάτιν, ἐξοχίσθη εἰς τὴν θάλασσαν. Τοῦτο συνεπέφερε καὶ τὴν

ἐξέλιξιν τῶν κυμάτων, τὰ ὅποια λυσσαλέα ἐχύθησαν ἐπὶ τῶν παραλίων τῶν νήσων Ἰάβας καὶ Σουμάτρας, εἰσδύσαντα ἐπὶ μίλια ἑλὰ εἰς τὴν θρῆάν, καταρρίψαντα οὐκίματα ὡς στελεχὴ φαθῶν, ἐκρίζωντα παλῦρια δένδρα καὶ καταβροχθίσαντα χυλίδας ἀνθρωπίνων πλασμάτων. Τὰ κύματα ταῦτα, τὰ ὅποια ἀκόμη ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Βαντάμ, δηλ. ἐπὶ τὸν φερὸν βῆος 30 ἢ καὶ 36 μέτρων, παρουσιάζουσι τὴν ἀνώτατον θαβῶν τῆς διαδόσεως, ὅν μέχρι τοῦδε ἐγίνωσκον ἡ ἐπιστήμη. Τὸ μεγαλύτερον πάντων τῶν κυμάτων, τὸ καταστράφην τὴν πόλιν Τσαριγγίν ἐν Ἰάβῃ καὶ τὴν πόλιν Τελὸκ-Βετόγι ἐν Σουμάτρῃ, οὐ μόνον ἐν Κίνα καὶ Ἰαπωνίᾳ, ἐν Μαθαγιακάρῃ καὶ κατ' ἕλκον τὸν Εἰρηρικὸν ἐγένετο ἐπισπῆσθόν, ἀλλὰ καὶ μέχρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ εἰσέδυσε καὶ ἐπέφερον ὕψων τῶν ὑδάτων ἐν τῇ λιμένι τῆς 'Ροχέλλης ἐν Γαλλίᾳ. Ἐν ἄλλοις λόγοις τὸ κύμα τοῦτο περιήλθεν τὴν γῆνην σφαιραν ὀλόκληρον.

Ἡ ἐκρήξις τῆς νήσου Κρακατῷ ὑπῆρξεν ἡ πασῶν ἰσχυροτέρη, καὶ τὸ πῶσον τῆς ἐκφευδουμένης τέφρας ὑπολογίζεται ἀνελλθόν εἰς 11 κυβικά χιλιόμετρα! Περί τὴν Κρακατῷ ἡ τέφρα καὶ ἡ ἐλαφρότερη συνεσπῆθη εἰς τοιοῦτον θαμῶν, ὥστε ἕλαι αἱ περὶ νῆσοι ἐκαλύφθησαν ὑπὸ φαιοχρόου σινδόνος πάχους 30—40 μέτρων. Νέαι νῆσοι ἀνέδυσαν ἐκ τῶν ὀσθῶν τοῦ πορθμοῦ ὑδάτων, ἀλλ' αἱ νῆσοι αὗται δὲν ἐβράβηον νὰ καταποντισθῶσι πάλιν ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῶν κυμάτων, τὰ ὅποια προσέβαλλον αὐτάς. Ὁ λιμὴν τῆς Λαμπόγγης ἐν Σουμάτρῃ ἐφράχθη ἐπὶ ἐξ μῆνας ὑπὸ στρώματος κισσώσεως (ἐλαφροπέτρας), παρακαλοῦντος πᾶσαν ἐν αὐτῇ κίνισιν. Ὁ πλωτὸς οὗτος φράκτις, ἔχων πλάτος ἐνὸς χιλιομέτρου, εἶχε μήκος τριάντων χιλιομέτρων καὶ πάχος δέκα μέχρι δώδεκα μέτρων. Βαθμῶδον ἡ κισσώσις ὑπὸ τῶν ἀνέμων καὶ τῶν βορμῶν διεσκορπίσθη, καὶ ὁδὴ ἀποκαταστάσασα αὐτῆς τεμάχια εἰς μεγάλας μετακινήθησαν ἀποστάσεις. Ἡ τέφρα ἠσάυτως κατέλαβε μαγάλως ἐκτάσεις καὶ ἐφθασε μέχρι Σιγγαπόρης καὶ Ἰαπωνίας. Τινὲς διισχυρίζονται ὅτι ἐλαφρὰ τέφρα φερομένη ὑπὸ τοῦ ἀνέμου κατέπεσε καὶ μέχρις Ἰσπανίας.

Μεταβαθίων ἦδη εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς ἐκδρομῆς ἡμῶν. Τὴν 21 Μαΐου, εἰς τὰς 6 τῆς πρωίας, ἐπέθεμεν τοῦ σιδηροδρόμου ἐν Βαταβίᾳ, ὅπου μεσώμεν εἰς Τανδύγκ-Πιρόκ, νέον λιμένα, ὅν κατασκευάζει ἡ ἀλλανδικὴ κυβέρνησις ἐν μέσῳ ἐκτεταμένων ἐλῶν. Πολλὰ ἦδη εἰδανήθησαν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο χρεῖματα, ἀλλὰ τὸ ἔργον, πράγματι κολοσσιαῖον, δὲν ἐπερατώθη εἰσὶ.

Τὸ Τανδύγκ-Πιρόκ θεωρεῖται θέσις εἰς αἶρον νοσώδης, καὶ εὐνόητον τοῦτο, διότι ὁ σιδηροδρόμος διέρχεται διὰ θαλυδῶς χώρας. Οἱ πυρετοὶ ἐπιπολάζουσι ἐνταῦθα καὶ ἴδιος εὐκολον εἶναι νὰ προσδληθῆ τὴ ὑπὸ τοῦ πορευτοῦ τὴν νύκτα. Οἱ Ὀλλανδοὶ διατείνονται ὅτι τοῦτο εἶναι ὑπερβολή, οὐχ ἦτον ὅμως οἱ πλοῖαρχοι προτιμῶν νὰ ἀράξωσιν εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ἀέου τουτοῦ λιμένος.

Ὁ ἀρχιμηχανικός, κ. Βὰν Βέρκελ, μὲς περιέμεναν ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ σιδηροδρόμου, ἐνθα παρουσιάει ἡμῖν τὸν πλοῖαρχον καὶ τὸν πρῶτα τοῦ ἀτμοπλοίου "Κεδίρ", τὸ ὅποιον ἡ ἀλλανδικὴ κυβέρνησις παρεχώρησεν ἡμῖν ἐπὶ τινος ἡμέρας. Εἰδόμενος τὸ ἀτμόπλοιον ἦτο εἰσομοίον καὶ εἰχόμενον τὴν ἀγαριστοῦν ἀναχωρήσασιν ἀμῶς.

Βραδὸς ἐτήλθονεν τὸν λιμένας διὰ μέσου πολλῶν ταπεινῶν νήσων, αἵτινες ὡς ἀνωδομα ὑψοῦνται ἀπὸ τοῦ κόλπου τοῦ Ὠκεανοῦ. Τὸ θέαμα εἶναι φράσιον. Μακρότερον φαίνονται δύο ὑψηλά ἤφασινα, τὸ Γεδῆ καὶ τὸ Σαλάκ, καὶ πρὸς δυσμὰς ἐκτείνεται μακρὰ σειρά ὄρων. Πλῆ-

σίον δὲ ποκνὴ ὀμίχλη μὲς καλύπτει τὴν θέαν τῆς Βαταβίας. Ἡ ὀμίχλη αὕτη προέρχεται ἐκ τῶν ἀνωδομαίων τῶν ἐλῶν κατὰ τὴν προιότην ὄραν· βραδύτερον ὁ ἐκ τῆς θαλάσσης πνεῦν ἀνεμος διαλύει τὴν ὀμίχλην ταύτην.

Παραπλέομεν τὴν παραλίαν Ταγγιράκ, ἣτις καταπλημμυρισθὴ εἰς ἀπόστασιν 1000—1500 μέτρων. Ἐννέα χωρία ἐπ' αὐτῆς καταστράφησαν ἐντελῶς, πέντε ἐν μέρει καὶ 2340 κάτοικοι ἐπνίγησαν. Ὁ πλωτὸς εἶναι τερπνός, διότι καὶ ἡ ἀτμοσφαιρα ἦτις ἐν τῇ λιμένι ἦτο πυκρὰ εἶναι δροσερὰ ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Περί τὴν μεσημβρίαν διερχόμεθα ἔμπροσθεν τοῦ κόλπου τοῦ Βαντάμ, εἰς τὸ θέαμα τοῦ ὀποίου ἐκτείνεται ἡ ἐπαρχία Σεράγκ, ὅπου ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων τῆς ἐκρήξεως ἀνῆλθεν εἰς 1933. Μετ' ὀλίγον περιάμπαμεν τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ τοῦτο τὸσον πλησίον, ὥστε δυνάμεθα ἐν ἀνάσει νὰ παρατηρήσωμεν τὰς γενομένας καταστροφάς.

Τὸ ἀτμόπλοιον "Κεδίρ" ἀλλάσσει διεύθυνσιν καὶ πλέει διὰ μέσου τοῦ πορθμοῦ τῆς Σόνδης. Πρὸς τὰ δεξιὰ ἑλέπομεν τὰς ἀκτὰς τῆς Σουμάτρας, ἐπισταφραμένας ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἠφαισίου 'Ραγιὰ-Βασσῆ, πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἐπὶ τῆς Ἰάβας τὴν φράϊαν Θέαν Μερὰκ. Πρὸ ἡμῶν ἔχομεν τὴν παραδόσον νῆσον Πουλο-Ρενιάκ, ἣν οἱ Ὀλλανδοὶ καλοῦσι Δωαις in den Weg (ἐν μέσῳ τῆς ὁδοῦ). Ἡ νῆσος αὕτη φαίνεται μακρόθεν διηρημένη εἰς τέσσαρα τεμάχια· δύο καὶ ἐπιστεθῆ ἐν ἀρχῇ ὅτι ἐχωρισθῆ συνεισὶ τῆς ἐκρήξεως. Ἀλλ' ἠθεὸς ἡ νῆσος σύγκεται ἐκ τεσσάρων ὑψωμάτων, ἠνωμένων πρὸς ἀλλήλα διὰ τριῶν ταπεινῶν ἰσθμῶν. Ἄλλοτε εἶχε ποκνὰ δόση, ἀλλ' ἡ θάλασσα τὰ πλείστα δένδρα κατέριψεν.

Περιπλέομεν εἰς ἀπόστασιν δύο μιλίων τὴν παραλίαν τῆς ἐπαρχίας Βαντάμ. Τὰ δένδρα ἕλαι ἀετηφανοῦθησαν, καὶ οὐδὲ ἕλαι φαίνονται ἀνθρωπίνης κατοικίας. Ἐκεῖ, ἐνθα πρὸ ἐνὸς ἀκόμη μηνῶν ἔζον ἀνθρωποὶ ἡσυχαιοὶ καὶ εὐδαίμονες ἐν μέσῳ κήπων εὐδαλῶν, δὲν ὑπάρχει σήμερον ἢ ἐλώδης καὶ ἔρημος πεδιάς. Ὁ πλοῖαρχος ἐπέδειξεν ἡμῖν τὴν θέαν, ἐν ἣ ἐκείναι τὸ πόλις Ἀγγιέρ, λιμὴν καλὸς τῆς Ἰάβας ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ τῆς Σόνδης. Ὀλίγη ἡ πέρι τελεῖται, πλάτος χιλίων μέτρων ἔχουσα, ἐντελῶς ἠρημῶδης. Ὀλίγον ἀπώτερον ὑπῆρχεν ἡ θέσις Τσαριγγίν, ἣς ἐπίσης καὶ τὸ τελευταῖον ἔχουσε ἐξηφανίσθη. Ἡ θέσις αὕτη περιβάλλεται ὑπὸ λόφων 20—30 μέτρων, ἐπὶ τῶν ὀποίων κατέρονον οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι ἄμα ἀνοήσαντες τὸν κίνδυνον. Ἐν Μερὰκ, Ἀγγιέρ καὶ Τσαριγγίν τὰ βύματα συμποσοῦνται εἰς 19,812, ὡν οἱ 32 Ἐβρωπαῖοι. Τεσσαράκοντα ὀκτὼ χωρία καταστράφησαν ἐντελῶς καὶ τριάντα ἑπτὰ ἐν μέρει.

Ὀλίγον πρὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ ἡλίου εἶδομεν κατὰ πρῶτον τὴν νῆσον Κρακατῷ (ὄρα τὴν εἰκόνα), ἣτις μακρόθεν ἐμφανίζεται ὑπὸ τὸ σχῆμα τριγώνου· πλεονέστερον πρὸς δυσμὰς ὑψοῦται τὸ ἤφασιον Σεβοσῆ. Μετ' ὀλίγας στιγμὰς ὁ ἥλιος δόει καὶ θέαμα μαγευτικὸν ἀνοήσαντες πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν· τὰ ὄρη καὶ τὰ ἠφαίσια λαμβάνουσιν ἰώχρονον χρωματισμὸν, πρὸς τὴν δύσιν ὁ ὄριος, κίτρινος κατ' ἀρχάς, γίνεται βροδύχρους, ἰώχρους καὶ εἶτα βαθὺς κίτρινος· ἐμπροσθεν ἡμῶν ἡ μέλαινα κορυφὴ τοῦ Πουλο-Ρενιάκ μὲ τὸ ὑψηλὰ τῆς δένδρον, τὰ ὅποια φαίνονται πεφουτευμένα ἐντὸς τῆς θαλάσσης. Ἀδύνατον εἶναι νὰ φαντασθῆ τις ὠραιότεραν ἀμύριαν χρωμάτων καὶ ἄν ποτε ζωγράφος τις κατάρβου νὰ τὰ ἀπεικονίσῃ διὰ τοῦ χρωματισμοῦ, τὸ ἔργον τοῦ ἥθελε θεωρηθῆ ὡς ἀπόκρημα οὐρανοῦ ἢ νοσοῦσης κεφαλῆς. (Ἐπεται συνέχεια.)

ΠΟΙΗΣΙΣ.
Ο ΜΕΘΟΥΑΣ.

“Μεθύσας” εἶναι ποίημα εὐτράπελον, γραμμενὸν εἰς γλῶσσαν δημόδη, ἀρμόζουσαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν. Εἶναι δὲ αἰετὰ δεκαεξαεπίσημον ῥυθμῷ ἰταλιζόντος. Ἡ δημόδης γλῶσσα, ἀδύρμητον προῖον τῆς ἐλληνικῆς διανοίας, ἔχει τὴν λαομιμένην ὡς θέαν, ἦτις εἶναι ἡ γλῶσσα τῆς φύσεως. Εἶναι ἐκφρασις καθαρὰ καὶ ἀπλή τοῦ πνεύματος τῆς νείας Ἑλλάδος, γλῶσσα ἐν τῇ παρβενικῇ αὐτῆς φύσει κατὰ πάντα λόγου εἶτα, ἠθσοῦρος δὲ ἀέκωτος τῶν δημῶδων φράσεων, ἐν ἐπὶ τοσοῦτον θεωρεῖται καὶ ἠθλοῦσαν αἱ ἔνοι. Ὡς εἰπεῖν κατοπτρίζεται ἐν αὐτῇ ὁ σιδηροῦς τῆς δουλείας αἰών, αἱ περικταίεις τῆς Ἐπαναστάσεως σκληραὶ, τὰ ἠρωϊκὰ αἰσθήματα καὶ τὰ μαρτύρια τῶν ἀγωνιστῶν, αἱ ἐπιπέδες δὲ καὶ οἱ πόθοι τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, ἐκ τῆς καρδίας τοῦ ὀποίου ἀπέρρευσαν. Καὶ εἶναι τοσαῦτη ἡ χάρις καὶ ἡ ἀπλότης καὶ ἡ σαφεινὰ τῆς δημῶδους γλῶσσης, ὥστε ἀποσβαίνει ἀδύρμητον αὐτόχρημα ἐκχειλισμα τοῦ αἰσθήματος τοῦ ποιητικώτατου λαοῦ τῆς οἰκουμένης, προκύψαν ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων φορὰς καὶ ἐν ταῖς ἱστορικαῖς τοῦ ἔθνους περιπετειαῖς. Εἶναι δὲ ἡ νεωτέρα φύσις εἰς ἣν περιήλθεν ἡ ἀρχαία, κατὰ νόμους τῆ ἰδίᾳ φύσει ἐγκαιμένους.

Ἡ γλῶσσα, ὡς τὸ δένδρον τὸ δάσους, φυλλορροεῖ καὶ φυλλοφορεῖ. Γρασοῦσιν αἱ λέξεις· ἀνοῦσι δὲ καὶ ἀκμάζουσι νεαί. Εἰς τὸ φύλλον τὸ μόλις φωνὴ δὲν ἦτο μωρία ὁ ἀνωκαταστήθῃ τις τὸ φύλλον τὸ παρακμάσαν· Ἐβαλλε ποτὲ καὶ αὐτὸ καὶ διέχων ἐσώδιαν· ἀλλ' ἔπεσε καὶ καίτοι ἦδη νεαρὸν· ὄσει τὴν ὀμῆν τῆς σήψεως. Διὰ τὴν ἀπροτιμῶμεν λέξεις καὶ φράσεις, ὡς ἐκ τῆς καλαιότητος αὐτῶν κηρὰς καὶ φυχράς, λέξουσιν καὶ φράσασιν νέων, μεστῶν ζωῆς καὶ χωρμάτων· Ὁ Ἑλληνισμὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ὕπερ τὰς τριάντικας ἔκαστονταετηρίδας διατρέχει τὸν πνευματικὸν ὄριοντα, ποῦ μὲν φασινοτότερος, ποῦ δὲ ἀμυδρότερος καὶ ὑπὸ ἀγλῶς ἐπισκαζόμενος, ἀλλ' οὐδέποτε καταπιπὸν τὴν ἐδραν ἢ ἐξαφανισθεῖς. Εἰς τὰς θαυμασιώτας ἐκδηλοῖ τὴν ψυχολογικὴν κατάστασιν διὰ τῆς ποιικιλίας τοῦ τοισμοῦ, ὅτε μὲν θραδύει, ὅτε δὲ γοργῷ τῷ ὄρηματι τὸν οἶστρον τανύει, βαίνουσιν οἰοπαὶ ἀγέρωχος ἴσπος, ὅτε μὲν ὑπερφηφάνως κελπέζων, ὅτε δὲ ἀπὸ ῥητήρος ὄρμῶν.

ἐκάλεσαν αἱ ἔχοντες ἐστραμμένον τὸ ὄμμα εἰς τὰς παραλόβους τῆς γλώσσης μορφάς.

Καὶ εἶναι μὲν ἀλλήθες ὅτι ἡ ἀρχαία ἐκθαμβοῦ εἶναι τὸν καλλωνῶν καὶ τοῦ μεγαλείου αὐτῆς, ἀλλ' εἶναι ἄπρακτος νεοσοῦσία καὶ παραλογισμὸς ἑταλλῶς τὸ νὰ ἐπιχρῶμεν ὅτι εἶναι ἐναντίον εἰς τοὺς νόμους τῆς φύσεως, ὡς ἐκ τοῦ ἔθλου τοῦ νὰ ἀναστήσωμεν τὴν ἀρχαίαν ἢ καὶ νὰ προσεγγίσωμεν εἰς αὐτήν. Ἡ σπουδὴ τοῦ νὰ ἐκρίζωσωμεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀναλύσεως, τὸ ἐν χλιεταί καὶ ἐπέκεινα βίῃ ἠγεμονεύσαν, εἶναι ἀνατροπὴ τῆς ἱστορίας, ἦτις εὐρύνη τὰς μεταδὲ τῆς λαλομένης καὶ τῆς γραπτῆς διαστάσεως, διακινῶντα οὕτω τὴν ἀμάθειαν τῶν πολλῶν καὶ παρεμποδίζουσα τὸν πολιτισμὸς ἡμῶν γένους τὴν προαγωγὴν καὶ ἀνάπτυξιν ἐν ἐποχῇ κρισίμῳ, οἷον διερχόμεθα ὡς Ἑλλῆν ἀπανταχθῶν ἐπαπειλούμενος. Οὕτε δὲ, ἐφ' ὅσον μέγα καὶ ἐν ὑποστῆθ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀρχαίας γλώσσης, θὰ ἦτο ποτὲ δυνατόν νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ἀπεροφῆρας τὴν δυναμικότητα πᾶσαν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἦτις ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτῆς εἶναι ἄπειρος καὶ αἰώνιος, καὶ ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ὀποίας γωννῶνται οἱ πολιτισμοὶ καὶ αἱ γλῶσσαί. Qu'est-ε que la langue? "La vie fait verbe; le mot fait ame," εἶπεν ὁ δαιμόνιος Βίκτωρ Οὐγγα. Ἀπόρροια, τῷ ὄντι, ἡ γλῶσσα τῆς πνευματικῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς ἀκολουθεῖ πιστῶς τὰς μεταβολὰς αὐτῆς καὶ τὰς ἀλλοιώσεις, εἰκονίζουσα πάσας τὰς ἐν τῇ ἀτόμῳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ ποικιλίας αὐτῆς καὶ ἰσοδοῦσας θέσεις. Αἰωνία δὲ, οὕτω, εἰς τὴν πηγήν τῆς καὶ ἀπειρος, ἀλλοίαν, ἐν ἄλλῳ χώρῳ καὶ χρόνῳ, ἐκάστοτε φέρει μορφήν, ἀναπτυσσομένη μετὰ τῶν λαῶν καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ποικιλομένη δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν, τὰ ἦθη, τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν ὀλιχὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν. Ἐκαστος, διὰ τοῦτο, πολιτισμὸς γενεῶν καὶ ἰδίων γλώσσης μορφήν.

Ὡς πρὸς τὸν ἐνδεκααῖον αἰῶνα, τὸν ἰταλίζοντα ῥοιμένον, παρατηρῶ, θὰ ἠδύνατο νὰ εἶπη τις αὐτὸν ἀρχαίζοντα, καθῶσον ἐν Ἰταλίᾳ παρὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦτον παρέλαβον, ὡς γνωστόν. Ἐν τῇ χάρᾳ, ἐν ἣ εἶδε τὸ πρῶτον τὸ φῶς, καλὸν ὁ ἐνδεκααῖος ἦτο ἀναζήθη, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας, διότι θαυμασιώτας ἐκδηλοῖ τὴν ψυχολογικὴν κατάστασιν διὰ τῆς ποιικιλίας τοῦ τοισμοῦ, ὅτε μὲν θραδύει, ὅτε δὲ γοργῷ τῷ ὄρηματι τὸν οἶστρον τανύει, βαίνουσιν οἰοπαὶ ἀγέρωχος ἴσπος, ὅτε μὲν ὑπερφηφάνως κελπέζων, ὅτε δὲ ἀπὸ ῥητήρος ὄρμῶν.

Ἀνδρέας Γ. Δαλλαπόρτας.

Ο ΜΕΘΟΥΑΣ.

Εἰς τὴν Κρανῆν ἐγίνηκε σταφύλι
Ποῦ ἐζόγισε καὶ ἴερα τὸ καθένα.
Ἄδειο θερμὸν δὲν ἔχει κανένα
Κ' ἐφάγανε ἐφέτω καὶ οἰ σκόλο.

Κρασοπατέρας πῶπρεσαν στὰ ἔνια
Ἐφθάνανε ἀχάριστοι λὲς φίλοι,
Ὅστε νὰ γράψῃ θὰ θεοθῆ κονδύλι
Τὰ ζεύκια ὅσα ἔχουν καιμένα.

Στεφανωμένος τώρα με λουλούδι
Εἶν' ὁ Χλωρὸς ποῦ καθετ' ἐκεῖ πέρα,
Μὲ τὰ παιδιὰ κ' ἔχει χαρὰς χαροῦδα.

Φθονὸ καὶ εὐνοζήθηκε ἡ λέρα.
Φοναίς, κακὸ ἐκεῖ-μέσα, τραγοῦδα,
Χορὸ, χαλᾶ ὁ κόσμος ἐπὶ ἡμέρα.

Πρῶτ' ἢ θουλασμένη ἡ θαρέλα,
Ποῦ λειτουργοῦν, ἀκόμη δὲν ἀνοίγει.
Μὰ τὸ Χλωρὸ ἢ ἀέφα τοις-φρότυποι
Καὶ πάει νῶν τῶντρη τοῦ ἀνθρώπου τρέλλα.

Ἦλθ' ἡ ψυχὴ στὸ στόμα καὶ τὸν πῆγει.
Ἄνοιξε θερὰ παιδί μου τώρα, ἔλα."
— Κί' ὁ κόσμος ποῦ εἰδᾶσθαι ἐγέλα. —
Ἄμαρτὴ μὰ ψυχῶπνεση ὀλίγη.

Ὅστε καιμένη νάστενε Ὀθραῖοι.
Ἐλά καὶ κέρασε με τῶρ' ἀλήθεια.
Ἄκόστα . . . μαρὲ καρπὶ νὰ μὴν τοὺς καιεῖ.

Ἐφρόγηκα, δὲν εἶναι παραμόδια."
Καὶ τὸ παιδί, ποῦ ἀνοίγει, τὸ λέει
Σῶχῳ τῇ σκορβαλιά με κολοῦθια.

Τὸ σῶρ'τα φέρ'τα ἦτανε στὴ χώρα,
Ποῦσαν φωτιαῖς εἰς τὴ Φαναρωμένη,
Καὶ ἦτο πανηγύρι ἐκεῖ τῶρα.
Τοῦ Κώστα ἡ δουλειὰ δὲν τὰ βαγνῖ.

Κραοὶ ἀπὸ τὸ νῖδ' ἐθῆ πληθώρα
Κ' εἶναι στοῦπ οἱ φίλοι καιμένα.
Ἀποζητᾶται μένε αὐτὴν τὴν ἄρα,
Ποῦ ἔξω ὁ Χλωρὸς ἀκόμη μένει.

Στὴ Χάρη τῆς, ἐκεῖ ναι παγεμένος.
Καὶ δέρνεται ἀπ' τὸ πρῶτ' αἰ λαλαί,
Ποῦ εἶναι ὁ Πανάγος πελαμμένος.

Θρηγεῖ, θρηγεῖ καὶ λέει κί' ἄλο λέει,
Στὸ μνημα τοῦ Πανάγου κηθιμένος,
Κί' ἀπανοῦσέτω τὸ μαθῶσι βέει.

Μέ λαβερὰ κανείς δέν ἀποκρούει.
Και πίει κ' από μία με τούτη γήρη,
Που θάλλεγες μ' από τ' ναί παλληκάρη,
Κ' ως τόσα τὰ ἐξήντα τὰ κοντεύει.

Χτένια πλακί, βεχγιαίς, σουσιαίς, γκαπόδια,
Θά σώγουν τὸ σπαλάκι τσιγαριδι,
Θά σώγουν ἀγγησιούς, γαϊδουροπέδινα,

Και με τὸ λεμονάκι του τ' στρεϊδι.
Και εἰ θαρρεῖς; πῶς εἶναι ἐδῶ βόδια;...
"Ἡ τάχα ὁ Χλωρὸς πῶς εἶναι γίδι;...

"Εμεινε ἡ θαρβία τώρα χήρα,
Ὅστε κανεῖς ἐκεῖ ὅπου πηγαίνει.
"Από τὴ νόχα σου Χλωροῦ τὴ θύρα
Εἶν' εἶναι ἐδῶ τώρα μαζωμένοι.

Χορεύουν, τραγουδοῦν χειροιασμένοι
Κ' ἕνας εἶναι τυφλὸς και παῖκις λύρα.
Γιὰ τὴν Κρανῆά εἶν' ἡ ψωψὴ τους μοίρα.
Και ὁ Χλωρὸς εἶν' ἡ χρουσή τους μοίρα.

Γιὰ δέτα πῶς πηδῶνε τ' ἀδερφάνια!...
Εἰς τὴν Κρανῆά, εἰς τοῦ Χλωροῦ τ' ἀμπέλι,
"Εκεῖ δὲ νὰ τὸ ποῖον, στὰ χορταράκια.

Με τὰ θαλασσινὰ θὰ ἔνα μέλι.
Θὰ πάχ τὸ παλῆδ οὐ μοκαλάκια,
"Από τὸ νιό, γιομάτο τὸ θαρβέλι.

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΧΛΩΡΟΥ.

Νὰ ἐμπεριβῶ σὺ ζῆτῶ γιὰ χάρι
Και νὰ κ' ἐγὼ ἀπόψε ποὺ δέν κίνο.
Στὸν ἀναβί μου τὸν Παπᾶ-Μαρίνο
"Αφίνω δύο λαίμους μαργαριτάρη.

Τὸ πετραχίλι πῶχω μες τ' ἀρμάρι
Και τὸ σταυρὸ στὴν Ἐκκλησιὰ τ' ἀφίνω.
Τοῦ Κῶστα τὸ κακάκι μου τοῦ δίνω,
Και σὰν πεθάνω ἀλλάξ νὰ τὸ πάρω.

Εἰς τὸ σεντούκι, πῶχω τὴν προμῆσά,
"Ἐχω κ' ἕνα βολίδι μ' ἀλουσιὰ.
Τούτα νὰ δώσουν πῶς χρωσιῶ τοῦ Μπέσσα.

Τ' ἀμπέλι στὴν Κρανῆά και τὴ σταφιδα,
Μ' ὄσας ἀμυγδαλαῖς θρεθῶνε μέσα,
Και με τ' ἐλθαῖς, τ' ἀφίνω στὴν πατριδα,
Εἰς τὰ παιδιὰ ἀφίνω τὴν εὐχὴ μου,

Κ' ὅσο κρασί βρεθῆ μες τὸ θουσιῶμου.
Και ἔχω, δὲ σοῦ λέω, και παράδεις
Μὰ νὰ ὅπου τοὺς ἔχω σκορπισμένους,
Κ' εἶν' οἱ γροφειλέταις μασκαράδαις.

Τοὺς ἔχω, Βασιλάκι μου, χαμένους.
"Ἄν εἶχα τῶρ' ἀπὸ τὰ παραδάκια,
Θὰ πάντρευα φτωχὰ κοπελοδάκια,
Και θάβλεπα κ' ἐγὼ, εἰς τὴ θανὴ μου,
Εἰς τοὺς φτωχοῦς, ἐκεῖ μες τὰ σωκέκια,
Χεραῖς νὰν τὰ σκορπίαν ἀπ' τὸ πουργίμου.

"Ἄν εἶναι, ἀδερφέμου, μασκαράδαις,
Ν' ἀκούωμαι γὼ τώρα γιὰ παράδεις;
Τὴ κόλυθα και τὰ μνημόσυνά μου,
"Ἄ ζῆ, νὰ μοῦ τὰ κάνει ἡ παθερά μου
Γιὰ νὰ με σχωρῶνε και νὰ κλαῖνε,
Κάθε ποῦ τ' ὄνομά μου θὲ νὰ λένε.

Γράψε και τούτο νῶχες τὴν εὐχὴ μου,
Ποῦ σοῦ τὸ λέω μεσ' ἀπ' τὴν ψυχὴ μου.
Πῶς εἰς τὸν κόσμο αὐτόνε ἐδῶ τὸν πλάνο,
"Ἄν τόχη και μοῦ τόχη νὰ πεθάνω,
Μόν' τὸ κρασί θὰ λυπηθῶ ποὺ χάνω.

Κίτσο, ἀπ' τὸ παλῆδ και ποτηράκια.
"Ακούς ποὺ διαβήκη τῶρα κάνο,
Κουμένε και δὲ ἐγάνεις δὸδ κρασιῶνια.
Στὸν κόσμο αὐτόνε τῶρα ὅψ τὸν πλάνο.

Γιὰ με εἶν' εἶλα τ' ἄλλα παιγιδάκια
Νὰ, τὸ κρασί θὰ λυπηθῶ ποὺ χάνω.
"Ἀνοῖξε δυα εὐχὴς μοκαλάκια.
Νὰν τὸ χορτάσω κάνο ἢ θὰ πεθάνω.

Γιὰ δέλι... ἀποκαρῶνει!... κεραισιὰ!
Διψῶ - μὰ ἔξερεις πῶς; ὡσὸν τὸ σάβλο.
Φέρε κ' ἐλούλαις; και καμιτὰ γαριδα.

"Δὲ χρῶμα!... σὰ βενάτικο λὲς μύλο.
Μόναι χρονῶνε κ' εἶν' ἀπὸ σταφιδα.
Νέχαρ' ἢ σοῦ ἀρέσῃ νὰ σοῦ σταίλω.

Μ' ἔξέστανε ποὺ τῶπια τὸ κρασιῶ.
Κ' ἂς λένε οἱ γιγατοῖ οἱ φαρμασόνοι,
Πῶς τὸ κρασί ποὺ πῶνε με σκοτόνει.
Κάρα ἐδῶ και τ' ἄλλο μοκαλάκι.

Νὰ πᾶς ἀπ' τὸ παλῆδ στοῦ Βασιλάκι
Μὰ τί; τὰ σωκέκι τὰ θαλασσμέναι.
Νὰ ὄψ; ποῦ θὰ μοῦ πᾶθουν οἱ πόνοι,
Κ' ἀπόψ' ἢ δὲ θὰ κοιμηθῶ ἴλιγι.

Σὺ πάλε τὸ γουοῦ τὸ γουδοχέρι.
Ἐρ' ἀπ' τὸ παλῆδ' ποῦναι στὰ μοκαλάκια.
Και δὲ νὰ πᾶς και νᾶλθης χέρι χέρι,

Μὴ μὲς ἐαφνίσουν πάλε τ' ἀδερφάνια.
Τ' ἄκου και θάλε κ' ἕνα χειρομέρι
Κ' ἕνα κουτὶ χαλθᾶ γιὰ τὰ παιδάκια.*)

Ἀρρωστος εἶναι ὁ Χλωρὸς; μὰ ἔλα
Ποῦ τὰ παιδιὰ εἶν' πάλε στὸ σεργίνο.
Και εἶπε πῶς θὰ πάχ κ' ἂς πεθάνω
Κ' ἐπῆρε και γιομάτη τὴ θαρβέλα.

Τ' ἀρνὶ δέν εἶχαν φέρε ποὺ τὰ φθάνει.
Κ' ἔχρῳσε ἐδῶ-τῶρα κ' ἐγέλα,
Ποῦ τοδύθε ζάλη; ἔπειτα σὰν τρέλλα.
Και γίλια-δου ἀργίνησε νὰ κάνο.

Κλάψαις; κακό; πῶς φθάνανε διαβόι;
Πῶς χάφτανε ἡμπερὸς του ἀν τὸ γλάρο;
Και ὅπως θουλουτάδαις ἦταν ὄλοι.

Τ' ἀδερφία τονε-θάνουνε στὸ κάρρο,
Και τονε-πᾶνε ἴσια στ' Ἀργυστέλι.
Σὲ ἴλιγο πολεμοῦσε με τὸ Χάρο.

"Εμεινε ἡ Κρανῆά ἀφρανεμένη
Και ἐρημὴ τοῦ Κῶστα ἡ θαρβέλα.
Και τῶρα ὅψ πᾶει νὰν τσιώρη τρέλλα,
Κ' εἶναι, με τὴν καρδιά μέσῃ καμένη.

Π' ἀκούνε τὴν καμπάνα και σημαίνει.
Μωρ' ὁ Χλωρὸς!; ποὺ ἔχρῳσε κ' ἐγέλα
Κ' ἦτανε σὰν τὴν ὠμορφη κοπέλα!;
"Ακούς ὅπου σοῦ λένε ἀαχρσιμένοι.

*) Ὁ Μελῶδός ἦτο ὡς φαίνεται πατριώτης και κατὰ καρδίαν ἀνθρωπος, ἀλλ' ἦτο ἀχαλῶντος ἡ ἡμερὴ αὐτοῦ πρὸς τὴν μέθη και τὴν κραυκίλην. Ἀρρωστικός, εἰσέτι, μετὰ τὴν συνείδησιν τὴν διαθήκην ἀπὸ τοῦ Βασιλάκι, μετέβη εἰς τὴν ἐσχάτην, ὅπου πληροφρονεῖς εἰς τὴν ἡσυχίαν ἐκεῖ εὐθυμῶντες οἱ ὄπαδοί του. Ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἀσωτίας, ἐπιπτεν, ἐπὶ τέλους, ἀποκλήματα; και ἐν παραφροσύνῃ μετετέρετο εἰς τὴν πλάνην, ὅπου μετ' ὀλίγας ὥρας ἐπέκνευ. Εἶχαν γὰρ, ἀπὸ πολλοῦ, κατακτεῖσαι αὐτὸν εὐφύθη ἡ μέθη, μέγιστος ὅ ἡ ἀποπληγία ἔθετο τέρας εἰς τὸν ἐλατῶνα ἐκείνου ἡμέ.

Και τονε-κλαῖνε ὡς ποὺ τονε-βγάζου.
"Δέτε... τὸν ἔχουν, μέσα στὰ λουλούδια...
Φωναῖς; κακό; γυναικίς ὅπου βλουάζου,

Παπάδαις, ἐξαφτέρου; ἀγγελοῦδια...
"Ὡ οἱ καιροὶ ὅψ κάτω πῶς ἀλλοῖζου,
"Ἐπάφω οἱ χοροὶ και τὰ τραγοῦδια...

Στὸ ἐγγίαντο, ἐκεῖ στὸ Κρουονέρη,
Στὴν Ἐκκλησιὰ, ποῦν' ὁ Χλωρὸς θαρμμένω,
Πόσαις φοραῖς, χειμῶνα καλοκαίρι,
Μὰ τὰ παιδιὰ δέν ἦτο παγεμένους...

Κόσμος ἐλεινός αὐτός, χαμένους,
"Ὅπου σ' ἀλγαμονάει χέρι-χέρι.
"Ἄν ἦναι ζωντανὸς ἢ παθαμένους,
Ποῦς τὸ βρωτὶ και ποῦς τῶρα τὸ ἔξερει.

"Ἄν ἔλλω και κανεῖς νὰ προσκονήσῃ,
Στὸ μνημῆ τοῦ Χλωροῦ ποτὲ δέν πάει.
Μὰ ἔλα, τῶρα δὲψ, ἡ ἴδια ἡ Φόση,

Ἐῖτ' ἔ ἀερί ὀλόγλοκο φουσαῖ,
Ἐπ' ἄνεμος βογγᾷ στὸ κυκαρίσι,
"Ὀλημερὰ π' αὐτόνε ἀποζητέαι.

Ποῦναι, σοῦ λέει, ποῦναι νὰ καθῶναι,
Στὴ χλωροσὰ με τὰ παιδιὰ νὰ φάω,
Πάλε με τὸν Πανάγο του νὰ πάω,
"Ὁ Ψυχογιός; τ' ἀρνὶ νὰ ματαψῶσῃ.
Μὰ ἔλα τῶρ' αὐτὰ ποῦς τὰ βρωτέαι.

ΤΟ ΨΕΜΑ ΤΟΥ ΙΟΥΝΙΟΥ.

Διήγημα ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.
(Συνέχεια.)
Δ.

ΕἶΠΟΝ τότε τῶ Φαίρκλω, εἰς ὁ κ. Ρέδ-
γαιτ ὑποθέτει εἰς εἶναι ἀδελφός του.
— Πῶς γίνεται τοῦτο; εἶπεν ὁ
ἀσθενὴς ἀνὴρ δέν γνωρίζει τοὺς συγγενεῖς του
ὁ κ. Ρέδγαιτ;
"Ἦν ἔξέφρασα εἰς εἰ γονεῖς του ἀποθανόντες
τὸν ἀφῆσαν μικρὸν και μεταξὺ ξένου.
— Τὸ ὄνομά σου εἶναι Ρέδγαιτ; τὸν ἠρώ-
τησα.
— Ἄγνοῶ, μοῖ ἀπήνησα. Τούτο μόνον
ἠξέρω εἰς με υιοθέτησαν ὁ κ. Φαίρκλω. Ἀφ' οὗ
ἐμεγάλωσα, μοῖ εἶπεν εἰς δέν ἦμην υἱός του,
και εἰς ὁ πατήρ μου ἦτο ἀρολογιοποιός; ἡ δὲ
μήτηρ μου ἦτο πολὺ πτωχὴ. Παραδόσσοκ με
εἰς τὸν Φαίρκλω δέν με ἐξήτησε πλάου. Καὶ
ὁ Φαίρκλω οὐδέποτε ἤκουσε τι περὶ τῶν γο-
νέων μου. Ἀφ' οὗ ἀπέθανον ὁ Φαίρκλω και ἡ
σύζυγός του ἔμεινα μόνος, και ἐξήτησα ἀρρασίαν.
Τότε συνήτησα τὸν Βάρτελ, ὅστις μοῖ ὄμειται
συχνὰ περὶ Ρέδγαιτ, ὅν ἔμεισε.
— Καὶ ὅμως, εἶπον, οὐδέεις ἐντιμότερος ἀν-
θρωπος τοῦ Ρέδγαιτ ἐν τῷ κόσμῳ.
— Παράδοξον πολὺ μοῖ φαίνεται, εἶπε μετὰ
τινας στιγμάς ὁ δουστοχός, ὁ Ρέδγαιτ νὰ ἦναι
ἀδελφός μου. Ἰπάρχει ὅμως ἐνστάση ἀνὴρ.
ὅστις δύναται νὰ σᾶς διαφωτίσῃ περὶ τούτου.
Εἶναι οὗτος γέρων ἐφημέριος τῆς ἐκκλησίας ἐν
ἐδῶ Βαστώθης και καλεῖται Κάλδερβουδ.
— Νομίζεις, εἰς ὁ Βάρτελ ἀνεχώρησε; ἠρώ-
τησα.

— Ἰπυθῆτω εἰς ἀπῆλ-
θεν εἰς Ἄβρη, ὅπως ἐκεῖ-
θεν μεταβῆ εἰς Νέαν Ἰόρ-
κη. Εἶναι κακοῦρος!
Πρὶν ἀπέλθω τῆ ἀφῆρα
ὄλιγα χρέματα και τῆ ὀπε-
σθῆν νὰ ἔλλω τὴν ἐπι-
οῖσαν φέρων μετ' ἐμοῦ και
τὸν σκόλον. Ἀκούσας τοῦ-
το ὁ ἀσθενὴς ἐμειδίασε και
εἶπεν εἰς ὁ σκόλος Σπουτὸς
εἶναι ὁ μόνος φίλος του.

Ε.
Ἐπιστρέφας εἰς τὸ ἐξο-
δοχέιον ἔγραψε ἐπιστο-
λὴν πρὸς τὸν κ. Ρέδγαιτ,
ἐν ἣ τῆ ἐξέθετον τὰ πάντα,
και ἐτέραν ἐπιστολὴν πρὸς
τὸν Βίλλην, ὅ ἠγγηγιλον
εἰς ὁ Βάρτελ ἀνεχώρησε
οὐμπαλασθῶν και τὰ κλα-
πένα χρέματα, και τῆ
ἔλεγον εἰς καλὸν ἦτο νὰ
γείνωσιν αἱ δέουσαι ἐρευναι
ἐν Ἄβρη πρὸς ἀλλήφιν
τοῦ κλέπτου.

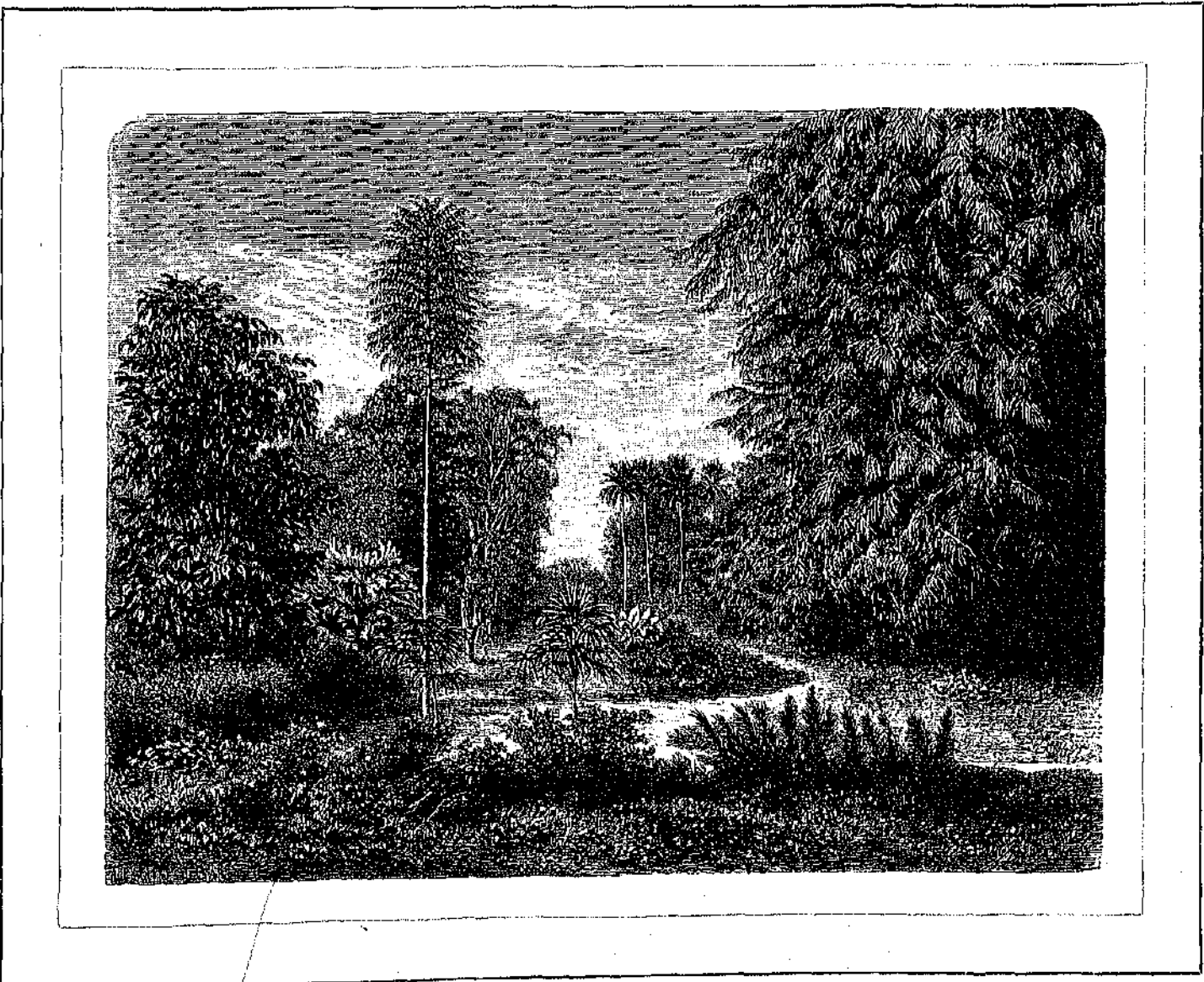
Ἡ πρώτη μου φρον-
τίς ἦτο νὰ ἀνεῶρω τὸν
γέροντα ἐφημέριον, περὶ οὗ μοῖ εἶχαν ὀμίλησι
ὁ Φαίρκλω. Τὸ πρᾶγμα δέν ἦτο δύσκαλον.
Ἦτο γέρων ὀδοκοντοῦτης, ἀλλ' ἔχων σῶας
τῆς διανοητικῆς του δυνάμεις και ἄριστον μνη-
μονικόν. Ὁ ἐφημέριος μοῖ διηγήθη τὴν λυπηρὰν
ἱστορίαν τοῦ Διονυσίου Φαίρκλω.

Ἡ Ἐπιτη και ὁ Στάμαφορ Νεβισίν.

— ἔχετε δίκαιον, μοῖ εἶπε τελευτῶν τὸ
ἀληθὲς ὄνομά του εἶναι Διονύσιος Ρέδ-
γαιτ. Ἡ σύζυγος τοῦ Φαίρκλω τῆ ἀπεκάλυψε
τοῦτο πρὸ τοῦ θανάτου τῆς. ἀλλ' ὁ Διονύσιος
ἦτο τότε λίαν ἀπερίσκεπτος και δέν ἔλαβαν αὐτὸ
ὄπ' ὄψιν.

μοῖ ὑπεσχῆθῃ. Εἶτα δὲ ἀδῆγησα τὸν μι-
κρὸν Ἰάφην και τὸν σκόλον εἰς τὴν ἐδῶν Μελ-
θοῦρνης. Οὐδέποτε ὄλω ληραμῶνης τὴν χαρὰν
τοῦ σκόλου δταν εἶδε τὸν κύριον του. ἔχρῳσε
παρὰ τὴν κλίνην και ἐπέβα ἐπ' αὐτῆς και τῆ
ἔλειχε πρόσωπον και χεῖρας.

Ο ΚΗΠΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΤΟΥ ΟΛΛΑΝΔΟΥ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΟΥ ΕΝ ΙΑΒΑΙ.

— Αὐτός είναι καλύτερος ἀπὸ ἄλλους τοὺς ἱατροὺς τοῦ κόσμου, εἶπεν ὁ Διονύσιος. Ὁ γονεὺς ἐκείνος ἀνθρώπος, ὅστις μ' ἐπεσκέψθη, δὲν δύναιτο νὰ κάμῃ τι· τὸ εἶδα εἰς τὸ βλέμμα του. Τῆρ εἶπον τί μοι ἀνέφερον ὁ ἐφημέριος καὶ τὴ ἀνήγγελα τὴν ἀφῆν τοῦ κ. Ρέδγαιτ.

— Ἐάν ἐννείησον εἶ τι ἀδελφός μου, εἶπεν ὁ Διονύσιος, δὲν θὰ τὸν ἐκλεπτα.

Καὶ ἀπεκλιθεὶς θάπτεσάν τὸν σκόλον.

— Οὐδὲν πιστότερον τοῦ σκόλου, εἶπεν ὁ Σποῦτ οὐδέποτε θ' ἀλλάξῃ.

Στ.

Μετὰ μεσημέριαν ἀφίχθη ὁ κ. Ρέδγαιτ, καὶ ἐγὼ τῆ βδομά τὸν δρόμον πρὸς τὴν ἐδὸν Μελιθοῦρης. Εἰς τὴν συνάντησιν τῶν δύο ἀδελφῶν δὲν ἦμην παρών, καὶ οὐδὲ ἤκουσα ποτὲ παρὰ τοῦ κ. Ρέδγαιτ τί συνέβη κατ' αὐτὴν. Ἄλλ' ὁ κ. Κάλδερσουδ παρευρίσκατο ὁ σβάσμιος ἱερεὺς μετέθι κατὰ τὴν ὑπόθεσίν του νὰ παραγορήσῃ ἀνθρώπων καταπατημένα τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐ τινας ἔμους ὁ θάνατος ἐπέκειτο.

Ἐπερίπατον ἐν τῇ οἴῳ ὅτε εἶδον τὸν ἐφημέριον ἐπερχόμενον τῆς οἴκ' ἀρ. 82 οἰκίας.

— Τοὺς ἄφρονος ἄνθρωποι, μοὶ εἶπε ταῖνον μοι τὴν γείρα. Ὅποια εὐλογία νὰ δύναιτο τις νὰ συγχωρήσῃ! Ὁ ἐν τῇ οἴκῳ ταύτῃ ἀμαρτωλὸς παρεστέρη τῆς εὐθείας οδοῦ καὶ μεγάλως ἠδίκησε τὸν ἀδελφόν του· ἀλλ' ὁ κ. Ρέδγαιτ εἶναι ἀνὴρ ἀγαθότατος.

Τί ἔλεγον ἐν Σφαρτζῶνι ἂν ἦσαν ταῦτα; Πράγματι ὁ κ. Ρέδγαιτ εἶναι ἀγαθότατος· οὐδέποτε ἐπίστατον ὅτι ἔχει καρδίαν τόσον εὐαίσθητον.

— Ἐάν ὁ Διονύσιος, εἶπεν ὁ ἱερεὺς ἀποχαριεῖσάν με, διήγε θίον στερήσειν, ὡς ὁ ἀδελφός του, θὰ ἦτο δι' αὐτὸν καλλίτερον!

Ἐπὶ πολλὸ ἐπερίμενα τὸν κ. Ρέδγαιτ· τέλος ἦλθε καὶ μετῴμενος εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Καθ' ὅδον οὐδὲ ἤνοιξε τὸ στόμα του. Ἐν τῇ ξενοδοχεῖᾳ μοὶ εἶπε ν' ἀπέλθω εἰς Σφαρτζῶν καὶ νὰ παραλάβω μετ' ἐμοῦ καὶ τὸν μικρὸν υἱὸν τοῦ Πίερη, καὶ εἰ ἐκείνος θὰ μεῖνῃ νὰ ἰδῇ τὸ τέλος· θὰ ἔσθω δὲ μετ' ἐμοῦ τὸν σκόλον. Τὴν παραγγέλιαν ταύτην τοῦ πρῴστιαμένου μου ἐπέτελλε καὶ ἀναγέθεις εἰς Σφαρτζῶν παρεδίωκα τὸν μικρὸν παῖδα εἰς τοὺς γονεῖς του.

Ζ.

Ὁ κ. Ρέδγαιτ ἔμεινε δεκαπέντε ἡμέρας εἰς Λέγκορντ. Ὅταν δὲ ἐπέστρεψεν εἰς Σφαρτζῶν εἶπεν·

— Ὁ δουτοχὴς μετενόησεν. Χαίρω εἰς τὸν εἶδα πρὶν ἀποθάνῃ.

Αἱ λέξεις αὗται ἦσαν αἱ μόναι ἅς ποτε ἀνέφερε περὶ τοῦ ἀδελφοῦ του.

Ὁ ἀστονομικὸς ὑπάλληλος Βίλλης ὑπῆρξε τυχερὸς ἐν Ἄβρη, καθάρως ἦλθ. νὰ συλλεθῇ τὸν Βάρτελ ἐπὶ τοῦ ἀτιμολοίου, ὅστις καταδικάσθη εἰς δέκα ἐτῶν δεσμά.

Η.

Ἄφ' οὗ ἔλα τὴ νύφην διεσκεδάσθησαν καὶ καθαρὸς ἐστὶν ὁ οὐρανὸς ὑπεράνω ἡμῶν, ἢ Ἐπιπῆ καὶ ἐγὼ, κρατούμενοι ἐκ τῶν χειρῶν, ἰσάμισθα ἀνάπτον τοῦ πατρὸς αὐτῆς. Ὁ κ. Ρέδγαιτ δὲν ὠμίλησεν, ἀλλὰ τὴν ἐφιλήσεν καὶ μοὶ ἐμείλισεν — ὡς ἤθελε μετιδίαιε ὁ πατήρ μου. Μετὰ τινος ἡμέρας εἶπε·

— Σὺ καὶ ἢ Ἐπιπῆ δὲν πρέπει νὰ ζήσητε κεχωρισμένοι. Θὰ σὰς κτίσω οἰκίαν πληστον μοι.

Τοῦτο καὶ ἔπραξε καὶ ἐν τῇ νεοκτίστῃ οἰκίᾳ ζῶμεν ἕως. Ἐξέμεθα ὑπανδρευμένοι καὶ εὐτυχεῖς! — Ἐγγετα ἴβδα καὶ ἀνάσθαι, μὰς ἔλεγον ὁ κ. Ρέδγαιτ· καὶ ἦθ' ὁ Θεὸς νὰ σὰς διδῇ πάντοτε ἴβδα ἄνευ ἀνασθῆν!

Θ.

Ἡ Ἐπιπῆ μου ἀνέγνωσεν ὅσα κατέθεσα ἐπὶ τοῦ χάρτου τούτου, καὶ μοὶ εἶπεν ὅτι ὄφειλον νὰ ἐξηγήσω εἰς τὸν Βάρτελ οὐδὲν ἐγένεσθε περὶ τῶν γιλιῶν λιρῶν, τῶν καταθεθεισῶν ἐν τῇ χρηματοκιβωτίῳ τὴν νύκτα τῆς κλοπῆς. Ἦτο ἀπλή σύμπτωση ὅτι τὸσαῦτα χρήματα εὐρίσκοντο ἐκεῖ. Ὁ κλέπτης ἐπέλεξε τὴν νύκτα ἐκείνην διότι ἐγένεσθε ἐπὶ ὁ Πάροδος θὰ ἦτο ἄπὸν ἐκ τοῦ γραφείου.

Ῥαυτίως μὲ παρακίνησεν ἢ Ἐπιπῆ νὰ εἶπω τι καὶ περὶ τῆς οἰκογενείας Πρέκτερ. Ὁ Τιμόθεος Πρέκτερ εἶναι εἰσὶ τὸν ὑπάλληλος παρ' ἡμῶν. Ἡ Κλάρα, ἡ ἀνεψία του, ἀργάζεται ἐν τῇ ἰδιωτέρῳ γραφείῳ μετὰ τῆς Μύρας. Ὁ Βέρνων Πρέκτερ οὐδέποτε πλέον ἐγγράφην ἐν ταῖς ἐφημερίαις, μετ' ὀλίγων δὲ καὶ ἀπέθανεν. Ὁ ἀδελφός του Τιμόθεος μοὶ εἶπε περὶ αὐτοῦ πρὸ τινῶν ἡμερῶν.

— Ὁ ἀδελφός μου Βέρνων ἦτο ἀλλόκοτος ἄνθρωπος. Θὰ ἐστῆται μεγάλα πράγματα, ἂν ἦτο ἐπιτηδειότερος.

Ὁ κ. Ρέδγαιτ οὐδέποτε πλέον ἠσθάνθη προσβολὴν τινὰ τῆς νόσου, ἥτις τὸν κατέτρυχεν ἄλλοτε κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κλοπῆς. Ὁμολογεῖ εἶ μελλόν φοροβήθη, καὶ γελᾷ ὅσκις ἐνθυμεῖται εἰς ποῖον μυστηριώδους σκότους διετελούμεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Ἐγὼ ὑποθέτω ὅτι ἡσθάνει πράγματι, ἀλλ' ὅτε ἡ νόσος του ἐν ἦτο ἀρχῇ παραφροσῆσθ. Ἄλλ' ἐκ τοῦ κακοῦ προήλθε τὸ καλόν, ὡς τοῦτο πολλοὶ καὶ συμβαίνει.

— Χαίρω εἰς οὐδέποτε ὑπακούσθησιν οὗτε τὸν πατέρα μου οὔτε σὲ, μοὶ εἶπεν ἢ οὐζυγός μου.

— Καὶ διατὶ δὲν ἀμφέβαλλες περὶ ἡμῶν; — Διότι ἤξευρα εἰς ἀμφοτέροις ἦτο ἀδύνατον νὰ διατρέψῃς ἔργον ἄτιμον.

— Καὶ εἶναι τοῦτο ἢ μόνῃ αἰτία; — Θέλεις καλλίτερον ταύτης; Ὁ πάππος μου ἔγραψεν ἐν τινὶ τῶν βιβλίων του· "Ἄσφαλεστον εἶναι ν' ἀμφισβᾶλλῃ τις περὶ φυσικῶν πιθανοτήτων ἢ περὶ θλικῶν." Ἐξ ὁμοιοφροσύνης ἐπιπονήμην νὰ πιστεύσῃς ὅτι τὸ χρηματοκιβωτίον ἀφ' ἐμοῦ ἐγκατέλιπε τὴν ἴσιν του ἢ ν' ἀμφισβᾶλλῃ περὶ τῆς ἀνερατῆτος τοῦ χαρακτῆρος σου καὶ τῆς τιμιότητος τοῦ πατρὸς μου.

Ι.

Ἄλλ' ἰδοὺ εἰσέρχεται ὁ Οὐγος. Τί λέγει πρὸς τὴν ἀδελφὴν του;

— Ἐπιπῆ, ἔνοσθ νὰ νομεισθῶ καὶ νομίζω εἶτι πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα σου. Ἡ ἔνδοξος α'. Ἰουνίου, ὡς καλεῖ αὐτὴν ὁ Στάμφορδ, εἶναι ἢ πρὸς τοῦτο καταλληλοτέρα ἡμέρα.

— Λαμπρὰ ἡμέρα πράγματι εἶπεν ἢ Ἐπιπῆ· ἀλλ' ἢ Μύρα οὐδὲν περὶ τούτου μοὶ ἀνέφερον, ἂν καὶ πρὸ ὀλίγων στιγμῶν ἦτο ἐνταῦθα.

Ὁ Οὐγος ἀπήνησεν ὅτι οὐδὲν εἶπε πρὸς τὴν Μύραν. Ἡ Ἐπιπῆ τὸν ἐπέκληξεν διὰ τοῦτο καὶ τῆ εἶπεν ὅτι πρέπει νὰ προσνεχθῇ ὡς ἀνὴρ πεπολιτισμένος.

Εἰσέρχονται ὁ κ. Ρέδγαιτ καὶ ὁ Θωμάς, ὁμιλοῦντες περὶ συμφερόντων τοῦ ἐργασταίου. Ἄλλ' ὁ Οὐγος καὶ ἢ Μύρα δὲν φαίνονται ἀκόμη μῆπως δὲν τὴν ἐβρανε. Ἄλλ' ἰδοὺ, ἔρχονται εὐδαίμονες καὶ Ζωροῖ. . . . Εἶθε νὰ ὄσιν εὐτυχεῖς, ὡς εἴμεθα ἡμεῖς. Οὐδεμίαν καλλιτέραν εὐχὴν δύναμαι νὰ τοῖς δώσω.

— Καὶ ἦθ', κόρη μου, εἶπεν ὁ Κ. Ρέδγαιτ, φάλε μας τὸ ἄσμα τῆς μητρὸς σου. Καὶ ἢ Ἐπιπῆ ἔφαλε μετ' τὴν γλυκίαν αὐτῆς φωνὴν τὸ περιπαθεῖς ἄσμα.

ΤΡΑΟΣ.

ΤΟ ΧΑΣΙΣ Η ΙΝΔΙΚΟΝ ΚΑΝΝΑΒΙ.

Μείσαγωγή τοῦ σπουδαίου τούτου προϊόντος εἰς τὴν Ἑλλάδα ὀφείλεται εἰς ἕνα τῶν ἐνδύμων ἡμῶν πατριωτῶν, τὸν ἐν Λάρνακι Κύπρου ἦδη διαμένοντα Κύριον Γρηγόριον Ν. Κοζιδῆν. Εὐροκόκμητος οὗτος ἐν ἔτει 1874 ἐν Λίγυπτῳ χάρην ἐμπορίας καὶ ἀνοσίας εἰς τὴν ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν ἐμπόδιος τὴν καλλιέργειαν τοῦ φυτοῦ τούτου ἐν τῇ κρῆτει αὐτῆς, ἐσκέφθη εἶτι τὸ χάσις καλλιερῆσον ἐν Ἑλλάδι ἤθελε καταστῆ παραγωγὸν πλοῦτος· διὸ καὶ ἔσπευσε πλήρως ἐλπίδων εἰς τὴν πατρίδα καὶ μὲ θύσαν χρηματικὴν ὑπερβαίνουσαν τὰς 80 χιλιάδας δραχμῶν καθάρως νὰ εἰσάγῃ τὴν καλλιέργειαν αὐτοῦ εἰς διαφόρους ἐπαρχίας, ὡς τὴν τοῦ Ἄργους, τῆς Ναυπακτίας, τοῦ Μεσολογγίου, τῆς Τριφυλίας, τῶν Πατρῶν.

Ἡ ἀφῆξις του ἐν Ἑλλάδι συνδέεται καὶ πρὸς ἀστεῖον ἀπειροδοῖον, τὸ ἐξῆς· Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εὐρίσκατο εἰς τὰ πράγματα ἢ Κυβέρνησιν τοῦ Βούλγαρου, ἦτις μαθούσα, τίς οἶε πῶς, εἶτι ὁ κ. Γρηγόριος Κοζιδῆς ἦλθε διὰ πολιτικῶν λόγους, ἵνα ὑποστρέψῃ ἑθλ. τὴν μερίδα τοῦ Δελφειώτη, ἔθεσεν εἶλα τὰ ἔργα τῆς εἰς κίνησιν, φοβουμένη μὴ ὅ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ εὐρισκόμενος κ. Κοζιδῆς συλλεξῇ στρατὸν καὶ πολεμῆσῃ κατὰ τοῦ καθεστώτους. Ἄλλ' ἢ ἀποστολῇ τοῦ ἡμετέρου ὁμογενοῦς δὲν εἶχε χωρακίτηρα πολεμικῶν, ἀλλ' εἶπεσιν εἰρηγνῶν, διότι ἐπρόκειτο περὶ τῶν προκαταρκτικῶν μελετῶν πρὸς καλλιέργειαν τοῦ πολυτίμου προϊόντος. Ὁ σκοπὸς αὐτοῦ ἐστὲλεσθη καὶ σήμερον ἢ καλλιέργειαν τοῦ χάσις πολλὰς ἐπασχολεῖ χεῖρας καὶ ἀρετὰ εἰς τὸ κράτος ἐπιφέρει χρήματα.

Τὸ χάσις, ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς Ἰνδίας θάγῃ ἢ γουάτζα καλούμενον, εἶναι φυτὸν ἔχον δόνημα μεθυστικὴν, καννιζεῖται δὲ δὲ ὅσον ἢ καὶ μασσάται. Ἰδίως δὲ μεγάλη αὐτοῦ χρεῖς γίνεται ἐν Λίγυπτῳ. Ἐνίστα τὸ χάσις ἀναμνηστικὰ μετὰ γλυκιωμάτων ἢ καὶ ποτῶν καὶ παρέχει ἐνέργειαν διεγερτικὴν. Τὸ χάσις ἢ ἐνδικῶν κἀνασθῆ δὲν διακρίνεται ἀπὸ τοῦ κοινῆς ἀρωματικῆς καννῆσθας, ὅπου καὶ τοῦτο ἐξ Ἄνω τοῦ ἡγετοῦ μετεκομιθῆ εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀλλὰ δὲν ἔχει τοσαύτην μεθυστικὴν δύναμιν ὡς τὸ ἰνδικόν. Τὸ πλεῖστον τοῦ προϊόντος τούτου εἰσάγεται ἐκ Βομβάης καὶ Καλκούτης, γίνεται δὲ χρεῖς αὐτοῦ εἰς τὰ φάρμακα. Τὸ στέλεχος τοῦ χάσις παράγει τριῶν εἰδῶν καρπούς, καὶ τὸ μὲν φύλλον τριβόμενον γίνεται κόνις· ἐντὸς δὲ τοῦ φύλλου εἶναι ὁ σπόρος, τὸ λεγόμενον κοινῶς καννῆσθουρι, ὅπου χρησιμεύει εἰς τροφὴν τῶν πτηνῶν· τὸ στέλεχος τέλος τίθεται ἐντὸς τοῦ υδατος καὶ παράγει τὸ φραιότερον κἀνασθῆ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν λεπτῶν οἰνῶν. Οἱ ἐν Ἑλλάδι καλλιερῆσαντες αὐτὸ τὸ φυτὸν ἔνοσαν ἀμέσως τὸ ὠφέλιμον αὐτοῦ καὶ ἢ καλλιέργειαν ἀπὸ δέκα ἦδη ἐτῶν ἐγενευσθη. Ἐν Κύπρῳ παρῆλθῃ καλλιερῆσθῃν καταλλήλως ἄριστον εἶδος χάσις· ἀλλ' ἢ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, ἐπὶ τῇ παραστάσει τῆς Πύλης, ἐμπόδιον ἀπὸ τινος τὴν καλλιέργειαν αὐτοῦ.

Τὸ μεγαλύτερον κτήμα τοῦ κόσμου· Μέχρι τοῦδε τὸ μεγαλύτερον κτήμα ἦτο τὸ τοῦ κ. Dalrymple ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Δακοτῆ τῶν Ἠνω-

μένων τῆς Ἀμερικῆς Πολιτεῖων. Περὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ κτήματος τούτου δύναται τις νὰ λάβῃ ἰδέαν, ὅταν μάθῃ, ὅτι τὸ ἔστρον, τὸ ἐργαζόμενον ἐν αὐτῷ, ἐχειρίζετο ἐπιλόκληρον ἡμέραν, ἀπὸ πρῶτας μέχρι βαθείας νυκτός, ὅπως ἀνάθη ἕνα οὐλίκα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ κτήματος. Ἐσχάτως ἔμους μεγάλοι κίνας τραπεζίται τῆς Νέας Ἰόρκης συνεταιρισθέντες ἠγγράσαν κτήμα καίμενον ἐξ ἡμισίας ἐν τῇ κρῆτει τῆς Λουϊζιάνης, καὶ ἐν ταῖς Ἠνωμ. Πολιτεῖαις καὶ ἔχον ἔκτασιν τριπλασίαν τοῦ προμηθέντος κτήματος. Τὸ κτήμα τοῦτο ἔχει μῆκος μὲν 100 χιλιομέτρων (ἦτοι ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρις Αἰγίου περιπου) πλάτος δὲ 40, ἔκτασιν δὲ ἐν ἑλίῳ 640,000 πλέθρων (ἢ 1/2 δισακατομυριαίων μέτρων). Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀγορῆς τὸ κτήμα οὐδὲν πορεύσεν εἰσῶδημα εἰς τὸ κράτος, καὶ ἐν αὐτῷ ἔδοσαν οἱ περιοικούντες κτηνοτρόφοι τὰ ζωῖα τῶν βορῶν. Ἐπέλεξθη ἔτι 30,000 ἴπποι, ἔθες καὶ πρόβατα ἐπέφεροντο ἐξ αὐτοῦ. Ἡ πρώτη φρονεῖς τῆς νέας ἐταιρίας καὶ ἰδίως τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Οὐάτκινς ἦτο νὰ διατρέψῃ τὴν ἀπέραντον ταύτην ἔκτασιν εἰς τμήματα θωσῶν πρὸς εὐχερεστεράν ἐπιβλῆσθ. Εἰς ἀπόστασιν 9—10 χιλιομέτρων ἀπ' ἀλλήλων ἰδρύθησαν σταθμοί, ἂν οἱ φράκται μόνον ἀπέστησαν δαπάνην 250 χιλιάδων φράγκων. Ἐπιμαλθῆ τοῦ εὐδαίμονος ἐξέτασις ἀπέδειξεν ὅτι τὸ κτήμα εἶναι κατάλληλον διὰ τὴν καλλιέργειαν ὄρουσιου, βάμβακος, ζαχαρώδους καὶ αἰτου. Ἡ ἀροτρίσις ἐγένετο διὰ ἀτιμολογητῶν μηχανῶν, ἂν δύο χρησιμεύουσι δι' ἔκτασιν 80 πλέθρων. Ἐκαστον ἀτιμολογητῶν ἀροτρον ὑπηρετεῖται ὑπὸ τριῶν ἀνδρῶν καὶ ἀροτρίζη 10 πλέθρα κατ' ἑκάστην. Διὰ μηχανῶν γίνεται ἢ σπορὰ, ὁ καθαρῶς καὶ ἢ συλλογὴ τῶν προϊόντων, ὥστε ἐν ἑλίῳ τῇ κτήματι οὐδὲ εἰς θεοῦ, οὐδὲ εἰς ἴππους ἀργάζεται. Ἰπάρχουσι μόνον ἵπποι τινὲς διὰ τοῦς ποιμένους, οἵτινες ἐπιτηροῦσι τὴν θωσὴν τῶν 16 χιλ. θωσῶν τοῦ κτήματος. Διὰ τὸ πολυπληθὲς προσωπικὸν ἐυστήθῃ μύλος, μαγαζεῖον, ἐν ᾗ πωλοῦνται εἶλα τὰ χρεῖσῶδη, ταχυδρομείον καὶ τηλεγραφείον. Ὁ αὐτοδρόμος τοῦ νοτίου Εἰρηγνῶν διασχίζει τὸ κτήμα ἐν ἐκτάσει 57 χιλιομέτρων καὶ ἔχει δύο σταθμούς, ἀφ' ὧν διακλαθεῖνται πλεῖστοι ἰπποδρόμοι πρὸς εἶλας τὰς εἰσθῶνους. Οἱ μικρότεροι κτηριατῆται θεωροῦσι τὴν ἔκτασιν ἐπὶ ἑταιρίας λίαν ἐπιζήμιον δι' ἐαυτοῦς, ὅπου καὶ πράγματι εἶναι, καὶ προβάλλουσαν τὴν ἐπέμβασιν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἀπηγόρευσε τοῦ λοιποῦ εἰς ἐτέρας τὴν ἔκτασιν ἑταιρίων πρὸς γεωργικῶς οἰκοπέρας. Ἐκτίς δὲ τούτου τὰ μεγάλα κτήματα ἀφαιροῦνται ἀπὸ τοῦ λαοῦ τὴν ἔργασίαν, χρησιμοποιοῦντα ἄλλοις μόνον ἐργάταις, καθὼς ἐν ᾗ, ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν, διὰ τῆς μηχανικῆς ἐργαζόμενοι τρεῖς ἄνδρες ἀργάουσι κατ' ἑκάστην 10 πλέθρα ἡθι, διὰ τοῦ ὑπὸ θωσῶν ἢ ἵππων συρομένου ἀρότρου μύλῳ 2—3 πλέθρα δύναται ν' ἀποπρατώσωσιν· ἐπομένως ἢ ἀνάγκη ἐργατικῶν χειρῶν ἐλαττοῦται κατὰ 1/3 ἢ 1/2. Καὶ ὁ μὲν κτηριατῆταις θεωρεῖ τούτο θρηλαθὸν τῆς ἐπιστήμης, ὁ δὲ ἐργάτης, καὶ μετ' αὐτοῦ καὶ ὁ μικρὸς κτηριατῆταις, ἐκλαμβάνουσι τοῦτο ὡς ἄδικον προτίμησιν τοῦ μεγάλου, ὅστις ἐπιχειρεῖ καταστρεπτικὸν πρὸς τὸν μικρὸν συναγωνισμὸν.

ΩΡΑΙ ΣΧΟΛΗΣ.

Αἰνίγμα 528.

Εἰς τὴν φλόγα μου οὐδεὶς ποῦ
Θ' ἀντιστῆ τὴν πυραμένην·
Πῶρ ἐγὼ εἶμι, θεοβαλῶν
Καὶ καρδίαν παγωμένην.

Εἰς τὰς πανηγύρεις θείας
Ἐπιβλητικὴν κατέμα,
Καὶ εἰς γαῦματα τὸν τόπον
Τῆς λαμπρότητος παρέμα.

Καὶ ὁ Ἔρωσ τὰς σπονδάς του
Σπένδει δι' ἐμοῦ πολλῶν·
Ἐν ἐμοὶ εὐρίσκει θάρρος,
Κι' ὁ δειλότερος συγχάνει.

Ἐπιστήμονας, λογίους
Σοφωτέρους, καθιστῶ,
Καὶ τοὺς σοφωτέρους ἀκόμη
Πάντοτε εὐχαριστῶ.

Τέχνην ἔχω νὰ ἀλλάσω
Τὴν στογνὴν μελαγχολίαν
Μὲ τὴν μαγικὴν μου βόδιον
Εἰς βροντώδη εὐθυμία.

Δοτὴρ εἶμαι τῆς υγιείας
Καὶ πατήρ τῆς ἀληθείας.
Ταῦτα, λῦτα, θὰ πιστεύσῃς,
Ἄν ἐν πρώτοις μὲ μαντεύσῃς.

Ν.

Πρόβλημα 527.

Ἐκ τῶν ἀρχικῶν στοιχείων ἐνεία ὀμνηρικῶν ἀνομάτων νὰ σχηματισθῇ διούλλαθον ἀρχαῖον γνωμικόν.

Πρόβλημα 528.

*	*	*	*	*	*	*	*
*	*		*		*		*
*							*
*							*
*							*
*							*
*							*
*							*
			Σ	Δ			*
*							*
*	*	*		*	*	*	*
*	*	*		*	*	*	*
*	*	*		*	*	*	*
*	*	*		*	*	*	*

Οἱ ἀστερίσκοι ἐν τῇ ἄνω τετραγώνῳ νὰ συμπληρωθῶσι διὰ στοιχίαν ἀλφαριθμητικῶν, ὥστε ὥστε σταυροειδῶς μὲν νὰ σχηματισθῶσι δύο ἀρχαῖον ἐπισήμων γωνιακῶν ἀνομάτων, ἂν τὰ μεσαῖα στοιχεῖα εἰς τὰ 4 διδόμενα, εἰς δὲ τὰς τέσσαρας πλευρὰς συμπληρούμενοι αἱ ἀστερίσκοι νὰ σχηματισθῶσι τὰ ἀνομάματα τεσσάρων ἀρχαῖων πάλων τῆς Ἑλλάδος.

ΛΥΣΕΙΣ.

Αἰνίγμα 521.

Μὲ κρατεῖ μητρὸς ἀγκάλῃ
Ἀπονήσθη τὸ μύρον
Καὶ μ' ἀσπάζεται ἢ ἔρθεος
Εἰς τὴν ἀδραν τῶν ζευφύρων.
Θ' ἀπορήσῃ παραχρῆμα,
Τὸ πλάγιος τὰς ἀκτῆς μου
Πῶς ἀσπάζεται τὸ κῆμα.
Ῥόδον — Ῥόδος.

Αἰνίγμα 522.
Δάμον — Δαίμων.

Αἰνίγμα 523.
Πινὸς — Νύξ.

Προβλήματα 524.

		A				
	H	P	A			
A	Θ	H	N	A		
Y	M	O	I	P	Ω	H
	K	A	E	I	Ω	
		A	T	H		

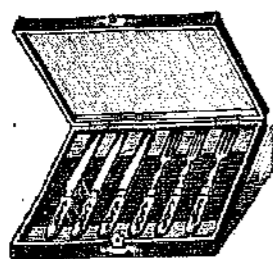
ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STRASSE 41. LEIPZIG.

Παρακαλούνται οι επιστέλλοντες πρὸς τὸν Ἑσπερὸν νὰ πέμπωσι τὰ χειρόγραφα καθαρῶς γεγραμμένα, τὰ ὅποια δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

<p>JOSEPH GARNIER.</p> <p>ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ (Ἐκδ. δ'.)</p> <p>Μετὰ φρασίδας ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘ. ΖΑΠΠΑ.</p> <p>✱</p> <p>ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ 1887.</p>	<p>ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ τῆς ΑΝΑΤΟΛΗΣ</p> <p>φιλολογικὸν καὶ ἐπιστημονικὸν τοῦ ἔτους 1887,</p> <p>ἐκδιδόμενον ὑπὸ ΑΘ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ.</p> <p>Ἔτος Στ'.</p> <p>✱</p> <p>ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 1887.</p>	<p>ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΛΟΓΩΝ</p> <p>ἐκφυλισθέντων ὑπὸ ἱεραρχῶν καὶ ἱερο- πρεσβυτέρων τῆς ἀρθοδόξου ἀνατολικῆς Ἐκ- κλησίας ἀπὸ τοῦ ΑΩΣΑ.— ΑΩΠΣ'.</p> <p>Ἐκδίδονται ὑπὸ Β. Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΟΣ.</p> <p>Τόμ. Α'— Δ'.</p> <p>ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 1886.</p> <p>Σημ. Ἡ Συλλογὴ διαίρεται εἰς τέσα- ρα τεύχη ἢ τόμους ἐκ φύλων τυπο- γραφικῶν ἰδ. Τὸ τελευταῖον τεύχος πε- ριέχει καὶ χρησιμώτατον λεκτομὴν Πι- νακῶν τῶν περιλαμβανόμενων Ἀγίων, διηρη- μένων κατ' εἶδος πρὸς εὐκόλῃαν τῆς ἐρεύσεως τῶν ζητούμενων. Ἐκαστον τεύχος τιμᾶται ἀρτηρῶν γραμμῶν 8 ἑκατ., κατοβλητέον ἅμα τῇ παραλαβῇ.</p>	<p>Ἐν τῷ γραφεῖρι τοῦ ΕΣΠΕΡΟΥ ἐν Λειψίῳ (ELSTER-STRASSE No. 41) εὐρηνταὶ τὰ ἑξῆς βιβλία·</p> <p>Ἑσπερὸν τόμοι Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'. χρυσόδοτοι. Ἐκαστος τόμος τι- μᾶται φράγκων 50.</p> <p>Longfellow. Τὸ ἦσμα τοῦ Χιαδάθου, ἕμμετρος μετάφρασις. Χρυσό- δοτον μὲ εἰκόνας φρ. 6.</p> <p>Ἄγγελος Σμῆθ. Βλέμματα ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, μετάφρ. Ἰ. Π. Δεδεμ. μὲ εἰκόν. φρ. 7.</p> <p>Μεγαλὸν Παλαιολόγος. Διήγημα ἐκ τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας, ὑπὸ Ἰ. Π. Δεδεμ. φρ. 2 1/2.</p>
--	--	---	---

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Πολυὺν ἀπὸ τοῦδε τὰ περίφημα μαχαίροπείρουνα ἐν κιβωτίῳ κατὰ τὴν εἰκόνα ταύτην·

12 τεμάχια, ἦτοι 12 μαχαίρια, ἢ 6 μαχαίρια καὶ 6 πειρούνια, ἀντὶ φράγκων 18.75.
24 τεμάχια, ἦτοι 24 μαχαίρια, ἢ 12 μαχαίρια καὶ 12 πειρούνια, ἀντὶ φράγκων 26.25.
Τὰ κιβώτια ταῦτα εἶναι ἀληθῆς κόσμημα ἐκαστῆς οἰκίας καὶ τραπέζης.
Αἱ λαβαὶ εἶναι ἐκ τῆς λεπτοτέρας μαρμαρίνου λεγομένης πορσελάνης μετὰ ἀραιῶν χρωματισμῶν, κυανο-πρασίνου, κυανο-κοκκίνου μετὰ κοσμημάτων κεχρυσωμένων.
Αἱ λεπίδες εἶναι ἐκ λεπτοτάτου μετάλλου πρὸ μικροῦ ἀνακαλυφθέντος, τὸ ὅποιον δὲν διακρίνεται ἀπὸ ἀληθοῦς χρυσοῦ. Τὰ μαχαίροπείρουνα κείνται ἐντὸς κομφοτάτης πυξίδος.
Τὸ κατάστημα ἐγγράφει περὶ τῆς στερεότητος αὐτῶν. Οἱ ἰδόντες αὐτὰ ἐξεπλήγησαν ἐπὶ τῇ ἀραιᾷ ἐπεξεργασίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ μετριοτάτῃ αὐτῶν τιμῇ.
Παραγγελλῆσαι ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος δεχεται τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα ἀπὸ τῶν κύριων Warenhandlung „Zur Monarchie“ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἰουσοφ Ἰκεδὶν Χάν. 5. Γαλατῆ. —
Τὰ κιβώτια ταῦτα μὲ τὰ μαχαίροπείρουνα εἶναι ἰδίως κατάλληλα διὰ δῶρα.

BROCKHAUS' CONVERSATIONS-LEXIKON.

Ἐκδόσις Π'. ἐπιρρημένη καὶ διὰ 400 εἰκόνων καὶ γεωγραφικῶν χαρτῶν κεκοσμημένη.

Τὸ πλοῖστον τοῦτο Λεξικόν, ἐν τεύχεσι 240 πρὸς φοίνικας 50 ἕκαστον, θέλει ἀποτελεῖσαι 16 ὀγκώδεις τόμους, ὧν οἱ 11 ἐδημοσιεύθησαν ἤδη.

Ἐκαστος τόμος τιμᾶται·
Ἄδελφος μὲν μαριῶν 7.50.
Δεδεμένος διὰ λενοῦ μ. 9.
Ἡμιδεημένος μ. 9.50.
Ἐπὶ ἐξαιρετικῷ χάρτῳ καὶ πλουσιῶς δεδεμένος μ. 15.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΩΝ ΑΤΤΙΟΠΟΛΙΩΝ ΤΟΥ ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗ ΑΤΤΙΤΡΟ-ΟΥΤΥΡΙΚΟΥ ΛΟΥΔΑ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Τεργέστης·

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΙΝΔΙΩΝ ΚΑΙ ΚΙΝΑΣ (διὰ τῆς διαδρομῆς Σουέζ), εἰς Χόγκ-Κόγκ, διὰ Βρεντησίου, Πόρτο-Σαῖδ, Ἀδεν, Βομβάης, Κολόμβου, Πέναγκ καὶ Σιγκαπύρης τῆ α'. ἕκαστος μῆνος εἰς τὰς 4 μ. μ.

Εἰς Καλιφόρναν διὰ Πόρτο-Σαῖδ, Σουέζ, Ἀδεν καὶ Κολόμβου τῆ 15 Ἰανουαρίου, 15 Φεβρουαρίου, 15 Μαρτίου, 15 Ἀπριλίου, 15 Μαΐου, 15 Ἰουνίου, 15 Ἰουλίου καὶ 15 Ἀυγούστου εἰς τὰς 4 μ. μ.

Ἐπὶ τῆς γραμμῆς Τεργέστη-Βομβάης τὰ ἀνεπίπλοια θέλουσι διακοῦναι 10 μιλία τὴν ἡμέραν, μεταδὲ Ἡρβάης καὶ Χόγκ-Κόγκ 9 μιλία.

ΓΡΑΜΜΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ. Ἐκαστὴν Παρασκευὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν διὰ Κερκύρας (συγκοινωνία πρὸς τὸ Πόρτο-Σαῖδ καὶ τὴν Συρίαν).

Πλεονέκτημα πληροφορίας εἶδει ἢ ἐν Τεργέστῃ Διευθυνταί καὶ τὸ Γενικὸν Πρακτορεῖον τοῦ αὐστρε-ουγγικῆς Λούδ ἐν Βιέννῃ (Schwanenberg-Platz ἀρ. 9).

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΗΣ. Ἐκαστὴν Τρίτην εἰς τὰς 4 μ. μ. εἰς Ἑλλάδα μέχρι Σμύρνης, ἐναλλάξ διὰ Φιοουμίου, Βρεντησίου, Πειραιῶς, καὶ διὰ Ἀγκώνος κτλ.

ΓΡΑΜΜΗ ΒΡΕΝΤΗΣΙΟΥ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Ἐκ Βρεντησίου τὴν Πέμπτην ἑκάστην ἑβδομάδος τὸ μεσονύκτιον διὰ Κέρκυραν, Πάτρας, Κόρινθον, Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ.

Ἐκ Πειραιῶς διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Κόρινθον, καὶ ἐκ Κόρινθου διὰ τοῦ ἀεροπλοίου ἑκάστην Δευτέραν, τὴν μεσημέριαν διὰ Πάτρας, Κέρκυραν εἰς Βρεντησίον.

Τὴν Τετάρτην (ἑκάστην δευτέραν Τετάρτην ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου) τῆ 8 μ. μ. εἰς Φιοῦμιον, Κέρκυραν, Πάτρας, Κατάκλιον, Καλέμας, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκην, Θεσσαλίαν μέχρι Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸ Σάββατον τῆ 9 μ. μ. εἰς Κωνσταντινουπόλιν μὲ προσέγγισιν εἰς Κέρκυραν καὶ Πειραιᾶ· εἶτα δὲ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σύρον, Κεῖτην, Σμύρνην, Συρίαν, Θεσσαλίαν, καὶ διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἐξεῖνιου Πόντου (τῆς μαύρης θαλάσσης) καὶ τοῦ Δουνάβιου.

Εἰς ΤΥΝΙΔΑ κατὰ δεκαπενθήμεριαν, τὴν Πέμπτην ἀπὸ τῆς 4 Ἰανουαρίου εἰς τὰς 4 μ. μ. διὰ Ἀγκώνος, Βάρης, Βρεντησίου, Μασσώης, Κατάνης, Συρακοσῶν καὶ Μελιτίας (Συγκοινωνία ἐν Ἀγκῶνι διὰ Φιοῦμιον καὶ ἐκ Φιοῦμιου).

Εἰς ΔΑΔΑΜΑΤΙΑΝ τὴν Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον ἑκάστην ἑβδομάδος.